Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2136 | 4 pagini — 20 bani | Miercuri 14 martie 1956

La 12 martie, a încetat din viață tovarășul Boleslaw Bierut, prim-secretar al C. C. al Partidului Muncitoresc Unit Polonez.

Poporul muncitor din patria noastră împărtășește durerea poporului frate polonez, de care sîntem legați prin lupta noastră comună pentru socialism și pace.

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, Consiliul de Stat și Guvernul Republicii Populare Polone,

către toți oamenii muncii, către poporul polonez

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, Consiliul de Stat, Guvernul Republicii Populare Polone cu profundă durere aduc la cunoștința întregului popor — muncitorilor, țăranilor, intelectualilor și tinerilor din țara noastră că la 12 martie, ora 23,35 (ora Moscovei), a încetat din viață la Moscova după o grea suferință tov. Boleslaw Bierut, prim secretar al Comitetului Central al P.M.U.P.

Este o pierdere dureroasă pentru clasa muncitoare poloneză, pentru a cărei cauză tovarășul Bierut a luptat cu dîrzenie, pentru toți oamenii muncii, al căror fiu credincios a fost, pentru întregul popor, pentru a cărui libertate și viitor mai bun a luptat de-a lungul întregii sale vieți, încă din tinerețe.

Tînăr muncitor tipograf — el s-a alăturat rîndurilor luptătorilor pentru cauza socialismului. El s-a călit ca militant al aripei de stînga a Partidului Socialist Polonez în lupta împotriva cotropitorilor țariști, împotriva ocupanților austro-germani. Chiar de la crearea Partidului Comunist din Polonia el a intrat în rîndurile partidului. In anii dintre cele două războaie mondiale, neînfrînt de persecuții și de numeroasele arestări, el a organizat cu entuziasm și devotament pe muncitori și oameni ai muncii, pe intelectuali și tineri, la luptă împotriva puterii capitaliștilor și moșierilor, pentru pîine și muncă, pentru libertăți democratice, pentru pace și puterea populară. In calitate de militant al mișcării muncitorești internaționale el a participat la lupta revoluționară dusă de partidele frățești.

In zilele celei mai grele lupte duse de poporul nostru împotriva cotropitorilor naziști, numele tovarășului Bierut — „Tomasz" a fost indisolubil legat de istoria eroică a Partidului Muncitoresc Polonez, printre ai cărui întemeietori se număra. Tovarășul Tomasz a fost organizatorul și președintele primului organ reprezentativ democratic al poporului polonez — Krayova Rada Narodova — care a luptat pentru eliberarea națională și socială.

Anii Poloniei Populare sînt inseparabil legați de munca tovarășului Bierut ca președinte al Republicii, al Consiliului de Miniștri, președinte al Comitetului Frontului Național pe întreaga Polonie, prim secretar al Comitetului Central al P.M.U.P. Poporul polonez își va aminti de tovarășul Bierut ca de un luptător neînfrînt pentru întărirea puterii populare, pentru stabilirea frontierelor Poloniei pe Oder și Neisse, pentru unificarea mișcării muncitorești pe baza marxism-leninismului, pentru refacerea țării, pentru propășirea economiei și culturii țării noastre, pentru întărirea poziției internaționale a Poloniei, pentru socialism.

Patriot înflăcărat — el a militat pentru prietenia frățească dintre Polonia Populară și Uniunea Sovietică și toate țările socialiste, a militat pentru solidaritatea internațională a oamenilor muncii, a fost un luptător înflăcărat pentru pace și prietenie între popoare.

Clasa muncitoare, întregul popor, l-au cunoscut ca un activist de frunte al partidului — care este călăuza în munca și lupta lor — partid pe care l-a slujit pînă la ultima sa suflare, ca luptător neobosit pentru comunism.

Cinste memoriei sale!

Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, Consiliului de Stat al Republicii Populare Polone, Guvernului Republicii Populare Polone

Dragi tovarăși,

Comitetul Central al P.M.R., Prezidiul Marii Adunări Naționale a R.P.R. și Guvernul Republicii Populare Romîne au primit cu profundă durere vestea încetării din viață a iubitului nostru tovarăș Boleslaw Bierut, primul secretar al C. C. al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, eminent militant al mișcării internaționale comuniste și muncitorești, marele fiu al poporului polonez.

Cinstind memoria luminoasă a tovarășului Boleslaw Bierut, Partidul Muncitoresc Romîn, clasa muncitoare și poporul romîn își exprimă sentimentele de caldă prietenie pe care le poartă Partidului Muncitoresc Unit Polonez, clasei muncitoare și poporului polonez, hotărîrea lor fermă de a dezvolta necontenit legăturile de prietenie, colaborare frățească și alianță dintre Romînia și Polonia, strîns unite în marea familie a popoarelor lagărului păcii, democrației și socialismului, în frunte cu Uniunea Sovietică.

Noi știm că poporul frate polonez greu încercat își va strînge și mai mult rîndurile, își va cimenta și mai mult unitatea și, sub conducerea Partidului Muncitoresc Unit Polonez, va păși înainte pe calea luminată de învățătura marxist-leninistă spre victoria cauzei nobile căreia și-a închinat toate puterile tovarășul Boleslaw Bierut — cauza păcii, a democrației și socialismului.

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI MUNCITORESC ROMIN

PREZIDIUL MARII ADUNARI NAȚIONALE A REPUBLICII POPULARE ROMINE

CONSILIUL DE MINIȘTRI AL REPUBLICII POPULARE ROMINE

La Ambasada R. P. Polone din București

Marți seara membrii Biroului Politic al C. C. al P.M.R., ai Prezidiului și ai Consiliului de Miniștri al R.P.R. au exprimat ambasadorului R. P. Polone, Jan Izydorczyk, la Ambasada R. P. Polone din București, sentimentele de adîncă durere pe care le încearcă poporul romîn la încetarea din viață a tovarășului Boleslaw Bierut, prim-secretar al C.C. al Partidului Muncitoresc Unit Polonez.

Membrii Biroului Politic al C.C. al P.M.R. și ai Prezidiului Consiliului de Miniștri al R.P.R. au semnat apoi în registrul Ambasadei, în semn de omagiu adus memoriei tovarășului Boleslaw Bierut.

★

In cursul zilei de marți au vizitat Ambasada R. P. Polone din București pentru a exprima condoleanțe în legătură cu încetarea din viață a tovarășului Boleslaw Bierut, prim-secretar al C.C. al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, membri ai corpului diplomatic acreditat la București: ambasadorii R. D. Germane — W. Eggerath; R. P. Ungare — L. Pataki; R. P. Bulgaria — S. Pavlov; R. Cehoslovace — J. Ședivy; R. P. Albania — M. Lako; R. P. Chineze — Ke Bo-nian; Uniunii Sovietice A. A. Epișev; Pak Don Do, consilier al Ambasadei R.P.D. Coreene.

Membrii corpului diplomatic au semnat în registrul care se află deschis la Ambasada R.P. Polone.

Ambasada R. P. Polone la București anunță că persoanele care doresc să-și exprime condoleanțe în legătură cu moartea tovarășului Boleslaw Bierut, prim-secretar al C.C. al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, au acces la sediul Ambasadei, din Aleea Alexandru nr. 23, în zilele de 14,15 și 16 martie între orele 10—14 și 16—20.

Concluzia medicală asupra bolii și morții tovarășului Boleslaw Bierut

MOSCOVA 13 (Agerpres). — TASS transmite:

La sfîrșitul lunii februarie a. c., tovarășul Boleslaw Bierut s-a îmbolnăvit de gripă cu congestie pulmonară. In noaptea de 11 spre 12 martie el a suferit o criză acută de insuficiență cardiacă și coronariană (infarct miocardic).

La 12 martie, ora 23,35, tovarășul Bierut a încetat din viață. Incetarea activității inimii, după cum a arătat examenul anatomo-patologic, a fost provocată de tromboză accentuată a arterei pulmonare.

Prof. V. Vasilenko, membru corespondent al Academiei de științe medicale a URSS; **Prof. M. Feigin**, terapeut șef al Clinicii Ministerului Ocrotirii Sănătății al Republicii Populare Polone; **Prof. F. A. Strukov**, membru corespondent al Academiei de științe medicale a URSS.; **N. Vosceanova**, candidată în științe medicale; **Prof. A. Markov**, șeful secției IV a a Ministerului Ocrotirii Sănătății al U.R.S.S.

BOLESLAW BIERUT

Alături de poporul frate polonez

Alături de întregul popor muncitor, tineretul din țara noastră află cu durere vestea încetării din viață a lui Boleslaw Bierut, prim secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, fiu iubit al poporului polonez, eminent activist al mișcării comuniste și muncitorești internaționale.

Născut la 18 aprilie 1892 într-o familie de muncitori din orașul Lublin, Boleslaw Bierut s-a alăturat de tînăr luptei revoluționare pe care o ducea poporul polonez împotriva capitaliștilor și moșierilor, pentru pîine și libertate. Tînăr muncitor tipograf, la vîrsta de 20 de ani era unul din cei mai înflăcărați activiști ai Partidului Socialist Polonez. Călit în calitate de conducător al mișcării revoluționare poloneze, Boleslaw Bierut este în primele rînduri ale luptei împotriva asupritorilor țariști, împotriva invadatorilor germani și austriaci. In 1918, cînd a luat ființă Partidul Comunist din Polonia, Boleslaw Bierut a luptat cu și mai mare avînt în cadrul partidului pentru cauza clasei muncitoare. Condus de luminoasele idei ale marxism-leninismului, Boleslaw Bierut, din însărcinarea partidului, a organizat cu pricepere pe muncitori, pe țărani, pe intelectuali, tineretul în lupta pentru dărîmarea domniei industriașilor și panilor-moșieri, în lupta pentru drepturi democratice și un trai mai bun. Pentru activitatea sa revoluționară, în nenumărate rînduri Bierut a fost arestat și supus celor mai crunte terori și persecuții. Toate acestea nu l-au putut însă înfrînge.

In anii cei mai negri din istoria Poloniei, atunci cînd hoardele hitleriste s-au năpustit asupra ei, comuniștii polonezi s-au ridicat în fruntea poporului lor, la luptă împotriva cotropitorilor. In acei ani cumpliți, Boleslaw Bierut — cunoscut sub numele de „Tomasz" și-a dovedit nemărginita sa dragoste față de popor, de patrie, fiind unul dintre cei care au condus și organizat mișcarea de rezistență. Alături de ceilalți comuniști, el conducea lupta poporului polonez pentru eliberarea națională și socială, Boleslaw Bierut a fost unul din fondatorii și președintele Radei Populare de la Crakovia — organul reprezentativ al puterii populare, creat în ilegalitate.

După eliberarea țării de către glorioșii ostași ai Armatei Sovietice, împreună cu cei ai Armatei Polone renăscute, Partidul Muncitoresc Unit Polonez, al cărui conducător era Boleslaw Bierut, a trecut, în anii 1944—1945, la înfăptuirea unor mari transformări social-economice în urma cărora în Polonia s-a statornicit orînduirea democrat-populară. In anii puterii populare, poporul polonez, sub îndrumarea Partidului Muncitoresc Unit Polonez, a dobîndit succese uriașe pe drumul făuririi socialismului. Muncind pentru îndeplinirea planurilor de stat, muncitorii, țăranii, intelectualii Republicii Populare Polone contribuie cu toate forțele lor la înflorirea și întărirea patriei lor minunate. Polonia populară are astăzi o industrie și o agricultură mai puternice ca oricînd înainte, lucru care se datorește în primul rînd entuziasmului cu care oamenii muncii polonezi participă la făurirea vieții noi în țara lor și conducerii înțelepte a partidului. Republica Populară Polonă se bucură azi de un mare prestigiu internațional, de dragostea și respectul oamenilor muncii de pretutindeni.

Boleslaw Bierut, care în acești ani a deținut importante funcții în stat și în partid, fiind mai întîi președinte al Republicii Polone, apoi președinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Polone, iar din martie 1954 prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, și-a închinat toate forțele, tot talentul măreței cauze a construirii socialismului în Polonia.

Prieten devotat al Uniunii Sovietice, Boleslaw Bierut a militat activ pentru prietenie cu marea Țară a Socialismului, pentru prietenie cu celelalte țări de democrație populară, pentru pace și coexistență pașnică cu toate popoarele lumii.

In tot timpul vieții sale de revoluționar, Boleslaw Bierut a stat neclintit pe pozițiile leniniste ale internaționalismului proletar, urmînd cu fermitate tradiția de luptă a clasei muncitoare poloneze, a partidului ei de frunte. In repetate rînduri, în cuvîntările sale, Boleslaw Bierut a arătat însemnătatea și uriașa forță a prieteniei de nezdruncinat care leagă popoarele polonez și sovietic. Nu de mult, vorbind la Congresul al XX-lea al P.C.U.S., Boleslaw Bierut a spus: „Tradițiile revoluționare ale clasei muncitoare poloneze, unitatea ei politică, prietenia și coeziunea întregului lagăr socialist, activitatea combativă crescîndă a mișcării muncitorești internaționale, lupta de eliberare a popoarelor asuprite, însuflețite de faptele istorice de eroism ale popoarelor Uniunii Sovietice, întăresc voința maselor de oameni ai muncii polonezi în lupta pentru victoria deplină a socialismului".

In persoana lui Boleslaw Bierut poporul frate polonez, oamenii muncii de pretutindeni au pierdut un neînfricat luptător, care și-a consacrat întreaga viață pînă în ultimele sale clipe, minunatei cauze a clasei muncitoare.

In aceste momente de profundă durere pentru poporul polonez, noi tinerii din Romînia, împreună cu părinții, cu frații noștri, sîntem cu tot sufletul alături de oamenii muncii din Polonia. Poporul romîn știe că eroicul popor polonez, sub conducerea Partidului Muncitoresc Unit Polonez, va lupta cu și mai mare hotărîre pentru noi victorii în construirea socialismului în patria sa, sub nebiruitul stindard al marxism-leninismului. In această luptă, pilda vieții lui Boleslaw Bierut constituie un exemplu însuflețitor.

De la Comitetul Central al P.C.U.S. și de la Consiliul de Miniștri al U. R. S. S.

Comtietul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. anunță cu adîncă durere că la 12 martie, orele 23,35, la Moscova a încetat din viață după o grea suferință (infarct miocardic) eminentul activist al mișcării comuniste și muncitorești internaționale, marele fiu al poporului polonez, Boleslaw Bierut, prim secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez.

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST AL UNIUNII SOVIETICE

CONSILIUL DE MINIȘTRI AL U.R.S.S.

Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Polone, Consiliului de Stat al Republicii Populare Polone

Dragi prieteni!

Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. și Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. exprimă condoleanțe Partidului Muncitoresc Unit Polonez, guvernului și poporului Poloniei la încetarea din viață a tovarășului Boleslaw Bierut, prim secretar al C. C. al P.M.U.P. — mare fiu al poporului polonez, eminent fruntaș al mișcării comuniste și muncitorești internaționale.

Moartea lui Boleslaw Bierut este o grea pierdere pentru poporul polonez, pentru popoarele Uniunii Sovietice, pentru marea prietenie a țărilor socialiste, pentru oamenii muncii din întreaga lume. In tovarășul Bierut, Partidul Muncitoresc Unit Polonez și întregul popor polonez au pierdut pe încercatul lor conducător politic și organizator al luptei pentru construirea socialismului.

Viața și activitatea glorioasă a lui Boleslaw Bierut va fi un exemplu însuflețitor în lupta pentru triumful ideilor comunismului, cărora tovarășul Bierut le-a închinat toate forțele sale.

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST AL UNIUNII SOVIETICE

CONSILIUL DE MINIȘTRI AL U.R.S.S.

PREZIDIUL SOVIETULUI SUPREM AL U.R.S.S.

Necrologul lui Boleslaw Bierut

MOSCOVA 13 (Agerpres). — TASS transmite necrologul lui Boleslaw Bierut.

La 12 martie a încetat din viață după o grea suferință Boleslaw Bierut — prim secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, marele fiu al poporului polonez, talentat organizator al construcției socialiste în Polonia, devotat prieten al Uniunii Sovietice, eminent activist al mișcării comuniste și muncitorești internaționale.

Boleslaw Bierut s-a născut la 18 aprilie 1892 în orașul Lublin, într-o familie de muncitori polonezi. Incepînd din anul 1912 el a participat activ la mișcarea muncitorească revoluționară. Din momentul creării Partidului Comunist din Polonia, în 1918 Boleslaw Bierut a intrat în rîndurile partidului și, în scurt timp, a devenit un activ militant al acestuia. Pentru participare la mișcarea revoluționară el a fost urmărit și arestat în repetate rînduri.

In perioada cînd Polonia a fost ocupată de hitleriști, Boleslaw Bierut a fost unul din principalii organizatori ai mișcării de rezistență, ai luptei poporului polonez pentru eliberarea națională și socială. La 1 ianuarie 1944, el a fost ales președinte al Organului reprezentativ suprem al puterii populare, Krayova Rada Narodova creată în ilegalitate. După eliberarea țării de către trupele Armatei Sovietice împreună cu glorioșii ostași ai Armatei Polone, în 1944-1945 poporul polonez, în frunte cu Partidul Muncitoresc Unit Polonez din conducerea căruia făcea parte Boleslaw Bierut, a înfăptuit transformări sociale economice radicale statornicindu-se în Polonia orînduirea democrat populară.

In perioada 1947-1952, Boleslaw Bierut a fost președintele Republicii Polone și Președintele Consiliului de Stat, iar în perioada 1952-1954 a fost președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Polone. In martie 1954 el a fost ales prim secretar al Partidului Muncitoresc Unit Polonez. Pînă în ultimele zile ale vieții sale, tovarășul Bierut și-a consacrat toate forțele luptei pentru fericirea poporului polonez, pentru crearea unei Polonii noi, socialiste.

In decursul întregii sale activități de partid și de stat, Boleslaw Bierut a stat ferm pe pozițiile internaționalismului proletar, urmînd neabătut tradiția de luptă a clasei muncitoare poloneze și a partidului ei strîns legat de Partidul Comunist al Uniunii Sovietice prin lupta revoluționară comună de jumătate de veac, prin comunitate de idei prin legături de prietenie și frățești.

In cuvîntările sale, Boleslaw Bierut sublinia necontenit marea însemnătate a prieteniei de nezdruncinat dintre popoarele polonez și sovietic, chema la strîngerea continuă a forțelor lagărului socialist. De curînd, de la tribuna Congresului al XX-lea al P.C.U.S., el a spus cu însuflețire: „Tradițiile revoluționare ale clasei muncitoare din Polonia, unitatea ei politică, prietenia și coeziunea popoarelor întregului lagăr socialist, combativitatea crescîndă a mișcării muncitorești internaționale, lupta de eliberare a popoarelor asuprite însuflețite de istoricele victorii ale popoarelor din Uniunea Sovietică întăresc voința maselor muncitoare din Polonia în lupta pentru victoria deplină a socialismului".

Tovarășul Bierut este cunoscut ca un încercat militant al mișcării comuniste și muncitorești internaționale. El s-a ridicat din rîndurile clasei muncitoare poloneze, ale poporului polonez ca un eminent om politic și de stat care a făcut atît de mult pentru crearea Poloniei noi, populare, pentru crearea marii prietenii a țărilor socialiste. El a participat intens la activitatea Comitetului Executiv al Internaționalei Comuniste. După război, el a participat la lucrările Biroului Informativ al partidelor comuniste și muncitorești.

In Boleslaw Bierut, oamenii muncii din Polonia și din toate țările au pierdut un luptător dîrz care pînă la ultima suflare și-a pus fără preget întreaga viață în slujba cauzei clasei muncitoare, măreței cauze a luptei pentru comunism.

In 1952 în ziua cînd a împlinit 60 de ani, Boleslaw Bierut a declarat cu mîndrie că izvorul forțelor intelectuale și morale, izvorul creșterii și dezvoltării fiecăruia dintre noi îl constituie ideile marxism-leninismului. Devotamentul nemărginit față de marxism-leninism este trăsătura principală a chipului spiritual al lui Boleslaw Bierut.

Intreaga viață a tovarășului Bierut este un minunat exemplu pentru toți cei care luptă pentru cauza păcii, democrației și socialismului, pentru fericirea popoarelor. Chipul luminos al lui Boleslaw Bierut nu se va șterge niciodată din amintirea noastră.

Adio, neuitatul nostru prieten și tovarăș de luptă!

N. BULGANIN, N. HRUȘCIOV, L. KAGANOVICI, A. KIRICENKO, G. MALENKOV, A. MIKOIAN, V. MOLOTOV, M. PERVUHIN, M. SABUROV, M. SUSLOV, K. VOROȘILOV, G. JUKOV, L. BREJNEV, N. MUHITDINOV, D. ȘEPILOV, E. FURȚEVA, N. ȘVERNIK, A. ARISTOV, N. BELIAEV, P. POSPELOV

Delegația guvernamentală sovietică la funeraliile tovarășului Boleslaw Bierut

MOSCOVA 13 (Agerpres). — TASS

La funeraliile tovarășului Boleslaw Bierut, prim-secretar al C.C. al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, va pleca la Varșovia o delegație guvernamentală sovietică alcătuită din următorii tovarăși: N. S. HRUȘCIOV, membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., prim secretar al C.C. al P.C.U.S. (șeful delegației), M. A. IASNOV, președintele Consiliului de Miniștri al R.S.F.S.R., N. T. KALCENKO, președintele Consiliului de Miniștri al R.S.S. Ucrainene, V. I. KOZLOV, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al R.S.S. Bieloruse, I. I. PALEȚKIS, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al R.S.S. Lituaniene, I. S. KONIEV, mareșal al Uniunii Sovietice, I. I. BOBROVNIKOV, președintele Sovietului Moscova, scriitoarea V. L. VASILIEVSKA, P. K. PONOMARENKO, ambasadorul U.R.S.S. în Polonia.

Se poate studia pe teren?

Se poate studia pe teren? Aceasta este o problemă viu discutată de activiștii care își petrec cea mai mare parte a timpului în organizațiile de bază. Aș vrea să vorbesc despre experiența mea personală în această direcție.

De la început vreau să arăt că e mult mai bine să studiezi acasă, așezat comod la masă, iar asupra cărților și caietelor să se răsfrîngă plăcut lumina electrică. Pe teren nu ai întotdeauna asemenea condiții. Pentru instructorii teritoriali, de multe ori planificarea timpului lor personal este o problemă dificilă, fără să mai vorbim de greutățile de cazare, de oboseală și alți factori care „întovărășesc" munca instructorului. Totuși noi nu ne putem transforma în practicieni îngusti care să repetăm la nesfîrșit cîteva lozinci învățate la începutul activității noastre, dar incapabili să rezolvăm marea varietate de probleme care se ridică zilnic în organizațiile noastre de bază. Este necesar să cunoaștem profund linia politică a partidului nostru în industrie și în sate, știința care stă la baza acestei politici. Trebuie să avem cel puțin un bagaj elementar de cunoștințe pedagogice fără de care nu putem desfășura munca educativă în rîndurile tineretului, trebuie să fim la curent cu noutățile literare, cu situația politică internațională. Lista cunoștințelor necesare unui instructor pe teren ar putea fi prelungită mult. Intr-o organizație, tinerii se pasionează pentru tehnică și ne cer să-i ajutăm în această direcție. In altă parte am putea găsi tineri care să dorească, de pildă, să cultive și ei lămîi, iar alții ne vor întreba dacă cunoaștem istoria fotbalului etc. Aceasta nu înseamnă că instructorul trebuie să devină o „enciclopedie ambulantă" cu atît mai mult cu cît este necesar să ne specializăm în domeniul activității în care muncim. Mărturisesc însă că și pe mine mă interesează toate aceste chestiuni și de aceea tratez problema studiului cu seriozitate.

Cea mai frecventă motivare a cauzelor pentru care nu se studiază pe teren o constituie „lipsa de timp". Există o parte de adevăr aici. Timpul instructorului nu poate fi planificat, să zicem, după normele obișnuite. Noi nu ne putem împărți ziua în două părți distincte: un număr continuu de ore consacrate îndrumării activității organizațiilor de bază, iar celelalte ore să le dedicăm ridicării nivelului nostru ideologic și cultural. Totuși și noi trebuie să ne planificăm munca. Dimineața, să spunem, tinerii se află pe cîmp, iar într-o zi acțiunile sînt organizate la căminul cultural ori la sediul U.T.M., seara; în acest caz, în cursul zilei te interesezi, de pildă, de activitatea organizației de pionieri, discuți cu un număr de utemiști și-ți rămîne destul timp pentru studiu. In altă zi, de pildă, hotărăști să ieși la cîmp cu o brigadă de la gospodăria colectivă și atunci timpul de studiu ți-l fixezi pentru după amiază ori seara. Planificarea studiului nostru nu se poate face birocratic din sediul comitetului raional și pe toată perioada deplasării; ea este însă posibilă după ce ai fixat împreună cu comitetul organizației respective modul și timpul în care vei organiza diferite acțiuni.

Niciodată nu plec pe teren fără a-mi lua cărți cu mine. In tren citesc întotdeauna literatură. In luna ianuarie am citit 3 romane: „Pămînt desțelenit", „Ciocoiii" și „Toate pînzele sus". Mă pregătesc să obțin și eu insigna de „Prieten al cărții". Reușesc de asemenea să citesc zilnic presa. Sînt abonat la „Tînărul leninist", iar de la sediul raional și din bibliotecile căminelor culturale din satele unde mă deplasez îmi procur întotdeauna și alte reviste și broșuri cu privire la activitatea tineretului, care mă ajută foarte mult în muncă. De un real ajutor mi-au fost cîteva articole publicate în buletinul „Din experiența Comsomolului" privitoare la organizarea activității culturale a tineretului de la sate.

Anul acesta, pentru că mi-am dat seama de anumite goluri în cunoștințele mele despre istoria partidului nostru, m-am încadrat la cercul de studiere a Istoriei P.M.R. Studiul pentru care îl fac tot pe teren. Am la mine caietul de conspecte iar materialul bibliografic indicat mi-l procur de la biblioteca comunei în care mă aflu. Mi-am fixat obiceiul să nu mă culc înainte de ora 11 seara. Deci, aproape în fiecare seară, am 1-2 ore de studiu. In felul acesta reușesc să mă prezint la seminarii pregătit, capabil să particip la discuții.

Uneori asist la lecțiile de istorie ori geografie de la școlile din raza sectorului meu, pentru că aceste discipline îmi plac foarte mult și mă ajută să-mi lărgesc orizontul cunoștințelor.

In prezent studiez documentele celui de-al doilea Congres al partidului nostru. Și la noi în raion s-au creat activiștilor condiții speciale de studiere a acestor documente. Au fost chemați activiștii de pe teren și timp de două zile au studiat. După părerea mea, acesta este un lucru bun, dar documentele Congresului nu se pot însuși în cîteva ore, ele trebuie să călăuzească activitatea noastră viitoare, să ne ajute la o mai rodnică mobilizare a tineretului pentru înfăptuirea politicii partidului, deci se cere un studiu mai profund, de mai lungă durată.

In organizațiile de bază de care răspund, un număr mare de tineri urmează cursurile fără frecvență ale școlilor medii, iar unii sînt înscriși la facultăți. Avem de-acum utemiști purtători ai insignei „Prieten al cărții", un mare număr de utemiști învață în cercurile și cursurile politice. Imi dau seama că nu voi putea folosi cele mai bune metode de muncă cu tineretul, dacă nu voi studia, dacă nu mă voi strădui nu numai să țin pasul cu ei, ci să fiu cu puțin cu un pas înaintea lor. Pentru aceasta nu ajung însă numai bunele intenții. Ele singure nu ne ajută [illegible] de muncă sistematică și perseverență. Susțin că se poate studia pe teren, dar nu pot spune că acest lucru este și ușor. [illegible] viața noastră, ne place și nouă sportul, iar pregătirea noastră multilaterală nu se realizează numai în urma muncii cu cartea. Toate acestea pot fi însă armonios îmbinate.

ALBULESCU MIHAI
instructor al comitetului raional U.T.M.-Vidra

Satira și umorul lui Creangă în linii și culori

RONI NOEL Ilustrație la „Dănilă Prepeleac"

Creangă este poate unul din cei mai caracteristici reprezentanți spirituali ai poporului nostru: deschis, înțelept, hîtru, pus întotdeauna pe glumă. Amintirile, poveștile lui și-au păstrat neștirbite duhul, încîntă și astăzi inimile cititorilor mici și mari. De aceea sarcina de a-l ilustra pe Creangă nu este dintre cele mai simple. Prezența în Expoziția interregională București a unei serii de ilustrații la povestea „Dănilă Prepeleac" care va împodobi un volum ce-l vom găsi în curînd în librării, ne-a sugerat ideea de a împărtăși cititorilor cîteva impresii pe marginea felului în care a înțeles și redat graficianul Roni Noel satira și umorul atît de specific lui Creangă și care-l fac îndrăgit în special de tineret.

Trebuie să menționăm de la început că în redarea spiritului profund popular al marelui nostru povestitor moldovean, desenatorul a știut să se ferească de pericolul schematismului, al simplismului ieftin. El a ales calea unei subtile și complexe analize psihologice din care să reiasă natura sufletească a eroilor — element esențial în desfășurarea evenimentelor și care dă tîlc povestirii.

Dacă Roni Noel dovedise în „Ana Karenina" sau „Cîntec deasupra apelor" capacitatea de a închega în tablouri intens dramatice istoria vieții unor oameni impresionanți prin traiectoria pe care-o urmează destinul lor, aici se manifestă latura spirituală, acidă, a talentului său.

Modul în care se exprimă artistul, păstrînd vie factura populară a povestirii, nu ilustrează fugitiv întîmplările; dimpotrivă, e destul de amplu, încărcat. Concretizarea mediului și personalității eroilor e făcută cu o bogăție de amănunte migălos lucrate, fiecare avînd un sens în desfășurarea acțiunii, ajutîndu-ne s-o înțelegem mai bine. Asta nu l-a împiedicat pe ilustrator să ne transmită spontaneitatea uneia sau alteia din expresiile personajelor, surprinse în momente critice, cînd nu se simt observate de un ochi atent, pătrunzător. Ne amintim în acest sens imaginea reprezentînd pe drac legat la ochi așteptînd să simtă cît de puternic poate fi chiuitul lui Dănilă. Expresia lui trădează o anume mulțumire de sine, credința că nu va putea fi întrecut, dar nu poți să nu observi și puțină teamă pentru ce va urma, dat fiind neliniștea pe care i-o dă bezna din fața ochilor.

Umorul reieșind din portretizarea lui Dănilă Prepeleac dovedește încă odată înțelegerea spiritului lui Creangă. Văzînd dincolo de textul laconic al poveștii, desenatorul l-a înzestrat pe erou cu o fizionomie plină de farmec: privirea vie, nasul țuguiat obraznic, avînd de la început un aer de oarecare istețime care-l va ajuta mai tîrziu să-l înșele pe draci, să se ridice deasupra născocirilor „diavolești" ale lui Scaraoschi și ale supușilor săi. Dănilă — în desenele acestea — are curățenia spirituală a omului simplu și deschis, dar și o doză de naivitate evidentă în multe din împrejurările prin care trece.

In conturarea figurii „trimisului iadului" desenele capătă accente de satiră gravă. Desigur, aci are un rol de seamă întreaga atmosferă pe care o crează artistul în jurul apariției și acțiunilor diavolului. Așa e, de pildă, pustiul cîmpului pe care aleargă „necuratul" și în care singura viețuitoare e un corb sumbru sau răceala de gheață a strălucirii lunii din altă imagine. Tot pentru aceasta desenatorul face apel la culoare pe care n-o utilizează peste tot (multe din desene sînt realizate doar dintr-o fină îmbinare de alb-negru). Sugerîndu-ne mediul din care provine „încornoratul", unele imagini capătă reflexe roșietice amintind parcă de „flăcările iadului".

Umorul unor desene pune în valoare însușirile lui Dănilă care — dacă s-a dovedit naiv în relațiile cu semenii săi — este, ca om, mai deștept decît drăcimea toată. In acest sens o rezolvare plastică, plină de semnificații comice găsim în desenul în care dracul încearcă zadarnic să ajungă din fugă iepurele pe care Dănilă îl dăduse drept copilul lui cel mai mic. Efortul inutil și ridicol pe care-l face „concurentul" este sugerat prin arcuirea încordată a întregului său trup. Iar imaginea finală — Dănilă cu sacul de bani călărind spinarea dracului transformat într-un docil vehicul aerian — încununează firesc conflictul dintre cei doi nu numai prin însăși ilustrarea împrejurării atît de grăitoare indicate de poveste, ci și datorită expresiei de triumf a lui Dănilă, de înfrîngere recunoscută și supunere a diavolului.

Seria de ilustrații la „Dănilă Prepeleac" vine să se alinieze în substanțialul șir de succese pe care le-a înregistrat pînă acum Roni Noel, ca de altfel întreg acest domeniu al graficii noastre, capabil să mărească puterea de circulație a literaturii în rîndul maselor, educînd totodată gustul pentru artă.

SUZANA VOINESCU

NE SCRIU CORESPONDENȚII

Intovărășirea din Vulpești

Și în satul Vulpești din raionul Costești ca și în celelalte sate de prin împrejurimi se întîmplă lucruri noi. Cea mai însemnată noutate a satului este înființarea întovărășirii agricole „16 februarie 1933" care a fost inaugurată de curînd. Deși gospodarii satului Vulpești sînt puțini la număr, totuși ei au luat această inițiativă, convinși fiind de faptul că munca în comun aduce o producție sporită la hectar și astfel vor smulge pămîntului cît mai mult rod. Cei din satele Bujoreni, Buzoești și din comuna Cornățel prețuiesc inițiativa celor 16 familii de întovărășiți din Vulpești, care și-au unit pămînturile realizînd o suprafață unitară de 21 hectare.

Printre țăranii muncitori înscriși în întovărășire sînt și utemiștii Petru Ștefan și Mircea Aurel care sînt fruntași în muncile agricole.

Corespondent
GHEORGHE DOBRICA

Un nou sat electrificat

Cînd au aflat că și satul lor va fi electrificat, mulți țărani muncitori din Hărțăgani, raionul Brad, s-au angajat să ajute voluntar la această lucrare. La cîteva zile după ce deputatul Ion Moga Filieru a anunțat această veste, în sat au sosit 4 autocamioane încărcate cu valuri de sîrmă, cu becuri, izolatori, fasunguri și altele, ba și cu două transformatoare. După o săptămînă de lucru, instalația a fost pusă la punct. Pe ulițe strălucesc acum în miez de noapte becurile.

Corespondent
ADAM MIHAILĂ

Mai multă grijă pentru cazarea tinerilor mineri de la Petrila

In anii puterii populare în Valea Jiului au fost ridicate numeroase construcții cu caracter social-cultural. Cluburi, cămine, cantine, săli spațioase de cinematograf etc. In căminele muncitorești din Valea Jiului locuiesc astăzi peste 2000 de tineri.

In majoritatea căminelor, cum este cel din Aninoasa, tinerii mineri au asigurate condiții bune de viață. Acest lucru se datorește în mare măsură faptului că atît conducerea minei cît și comitetul U.T.M. se preocupă zi de zi pentru a asigura tinerilor căldură, curățenie, masă bună, organizînd în chip plăcut și folositor timpul lor liber.

La Petrila însă, lucrurile stau din păcate cu totul altfel. Aci, în cursul anului 1951 au fost date spre folosință două cămine noi (nr. 1 și nr. 2). Dar lucrările de zidărie și în special cele ale instalațiilor sanitare au fost făcute de mîntuială. La aceasta se mai adaugă și faptul că conducerea minei Petrila a dovedit multă nepăsare față de întreținerea acestor cămine. Din această cauză, acum, numai după aproape 5 ani de exploatare, căminul nr. 2 a devenit complect nelocuibil.

Aproape aceeași soartă o are și căminul nr. 1. In cămin este dezordine, iar camerele de la etajul I și II, datorită lipsei de interes pentru revizuirea și reparația din timp a instalației de apă și calorifer, sînt aproape de nelocuit. Caloriferul nu funcționează. Aceasta face ca mulți dintre tinerii care vin din șut de la mină, găsind camera neîncălzită, să se culce îmbrăcați. Iată cauza pentru care ai să găsești aproape în toate dormitoarele cearșafuri și fețe de pernă murdare.

Intr-una din zile, venind din șut, tînărul Molnar Ion a găsit ca de obicei dormitorul rece. El s-a gîndit totuși că poate va reuși să repare caloriferul și că va face pînă la urmă căldură în dormitor. Dar în zadar: „reparația" nu a reușit. După ce a desfăcut o conductă a caloriferului apa a inundat aproape toate dormitoarele de la etajul II. Abia după acest caz, conducerea minei s-a sezisat și a găsit de cuviință, cel puțin în ceasul al doisprezecelea, să întreprindă unele acțiuni de punere la punct a instalațiilor de încălzire și apă. A venit la cămin o echipă de instalatori pentru reparații. Pămîntul este însă înghețat, iar săpăturile necesare unor reparări de conducte — sînt aproape imposibile. Dar nu numai atît. Cu toată dragostea echipei de instalatori de a îndrepta ceva în situația existentă, din lipsa unor piese de schimb necesare instalației, ca dopuri, nipluri, elemente de radiator și multe altele, nu s-a putut face nimic.

In felul acesta nu se pot executa reparații. Iată dar cîtă neglijență manifestă conducerea minei Petrila (director Pall Iosif) față de nevoile tinerilor mineri. De ani de zile conducerea minei tărăgănează reparațiile strict necesare.

Faptul că în cămin este frig în majoritatea dormitoarelor, se explică și prin aceea că prin numeroase ferestre suflă vîntul. Motivul: lipsesc niște simple cîrlige, care pot fi ușor confecționate la atelierele minei.

O parte însemnată din lipsurile existente se datoresc comitetului U.T.M. al minei (secretar — tovarășul Jitea Ion). In cămin sînt tineri care săvîrșesc abateri grave de la disciplină, culminînd cu degradarea unor bunuri obștești.

Se întîmplă ca tinerii Aliței Ion, Negru Vasile, Bucătaru Petre, Deciu Iuliu să vină în cămin în stare de ebrietate și să tulbure liniștea celorlalți tineri.

Față de aceste abateri, comitetul organizației de bază U.T.M. al minei Petrila nu a luat măsurile necesare.

Cu mult timp în urmă, comitetul U.T.M. și-a propus organizarea în cămin a unui concurs „pentru cel mai curat dormitor". Acesta a rămas doar un angajament uitat. Inainte vreme, exista în cămin un comitet care se ocupa de multiplele treburi pe care le ridică funcționarea lui în bune condițiuni. A trecut mai bine de un an de cînd acest comitet este descompletat, iar comitetul organizației de bază U.T.M. de la mina Petrila, care în mod normal răspunde și de această problemă, nu a făcut nimic pentru rezolvarea ei. Conducerea minei Petrila cît și comitetul U.T.M. au datoria de a rezolva neîntîrziat problemele de viață ale tinerilor mineri. Lipsurile care mai există în organizarea odihnei unora din minerii care trimit la „ziuă" tone de cărbune peste plan trebuie să fie lichidate de urgență.

E. STRICKBERGER
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Hunedoara

La Teatrul secuiesc de stat din Tg. Mureș

Teatrul secuiesc de stat din Tg. Mureș se bucură de prețuirea unei sfere largi de spectatori datorită repertoriului tot mai variat, seriozității și profunzimii interpretării. Un loc însemnat în repertoriu îl află lucrările clasice.

Fotografia noastră reprezintă o scenă din spectacolul cu piesa „Invățătoarea" a dramaturgului maghiar Sándor Brody care a trăit între anii 1863—1884. Rolurile principale sînt interpretate de Irma Erdősy și György Kovács, artist emerit al R.P.R., laureat al Premiului de Stat.

Foto: AGERPRES

În întîmpinarea consfătuirii pe țară a tinerilor scriitori

Intre 20 și 23 martie se vor desfășura în aula Bibliotecii centrale universitare din Capitală lucrările celei de a doua consfătuiri pe țară a tinerilor scriitori.

In vederea acestui important eveniment, în unele regiuni ale țării au avut loc consfătuiri cu tinerii scriitori în cadrul cărora au fost dezbătute probleme de creație. Aceste consfătuiri au fost conduse de scriitori cunoscuți: Eusebiu Camilar, membru corespondent al Academiei R.P.R., Demostene Botez, Lucia Demetrius, Mihu Dragomir, Al. Jar, Aurel Mihale și alții. Cu prilejul consfătuirilor au fost selecționate cele mai valoroase lucrări ale tinerilor scriitori din regiunea respectivă care au fost adunate în volume de culegeri. Astfel pînă acum au apărut la Galați culegerea „Pagini dunărene", iar la Craiova „Oltenia literară". Asemenea culegeri mai sînt în curs de pregătire sau sub tipar la Bacău, Orașul Stalin, Suceava și Pitești. Culegerile vor cuprinde la un loc lucrări semnate de aproape 100 de tineri scriitori.

In paginile revistelor de specialitate și în coloanele ziarelor o seamă de scriitori iau parte la dezbaterile pe marginea diverselor probleme pe care le ridică literatura scrisă de tineri. In presă apar de asemenea noi lucrări ale scriitorilor tineri și cronici privitoare la creația lor.

Pe teme economice

Căi de reducere a prețului de cost

In Raportul C.C. la Congresul al doilea al P.M.R. se arată că reducerea prețului de cost trebuie privită ca o problemă centrală a întregii organizări a producției, că ea trebuie să devină o preocupare vie și permanentă a fiecărui om al muncii. In perioada celui de-al doilea cincinal prețul de cost trebuie redus cu cel puțin 15—20 la sută în industria republicană, cu 10 la sută în transporturi, cu 20 la sută în construcții etc. Reducerea prețului de cost este necesară pentru că ea constituie un izvor principal al acumulării socialiste. Cu cît se reduce mai mult prețul de cost în întreprinderi cu atît statul dispune de mai multe mijloace bănești cu care să dezvolte industria socialistă, să construiască și să modernizeze fabrici și uzine, să sprijine dezvoltarea agriculturii, să investească în construcții social-culturale etc. Totodată, reducerea prețului de cost crează condiții pentru reduceri treptate ale prețului de vînzare a mărfurilor de consum popular.

Plini de interes au cercetat oamenii muncii vitrinele magazinelor în zilele ce au urmat ultimei reduceri de prețuri efectuată în decembrie 1955. In acele zile, multe mărfuri erau prevăzute cu două etichete: una înfățișînd prețul vechi, iar alta pe cel nou. Care sînt cauzele care fac posibile reducerile de prețuri, ce anume determină diferența dintre vechiul și noul preț al mărfurilor? Orice reducere de prețuri se bazează în ultimă instanță pe o scădere a prețului de cost al produselor respective. Dar prețul de cost al produselor cum poate fi redus?

Pentru a înțelege mai bine aceasta, să vedem care sînt elementele din care se compune prețul de cost. In practică, prețul de cost cuprinde cheltuielile pentru materii prime, materiale, combustibil și energie electrică folosite în producție, pentru amortismente, pentru salariile muncitorilor și funcționarilor și diversele adausuri la salarii precum și diferitele cheltuieli pentru nevoile administrative și gospodărești ale întreprinderii. Proporția dintre elementele prețului de cost se deosebește de la o ramură a industriei la alta. Sînt ramuri în care preponderentă este valoarea materiei prime și a materialelor, altele în care salariile au o greutate specifică mai mare. De aceea în fiecare întreprindere accentul deosebit în bătălia pentru reducerea prețului de cost trebuie pus asupra elementelor cu greutate specifică mai mare.

Cu cît mai mici sînt aceste cheltuieli, cu atît se reduce prețul de cost al produsului. Reducerea prețului de cost depinde în ultimă instanță de felul cum luptă fiecare muncitor pentru micșorarea acestor cheltuieli. Fiecare muncitor, la mașina sau la locul lui de muncă, poate găsi numeroase rezerve (folosirea cît mai bună a mașinilor, aplicarea metodelor rapide de muncă, economii la materii prime și materiale, valorificarea deșeurilor etc. etc.) care, bine folosite, pot contribui la scăderea cheltuielilor care sînt cuprinse în prețul de cost, la reducerea acestuia.

Vom trece în revistă cîteva din căile de reducere a prețului de cost — îndeosebi acelea care trebuie să stea în atenția tineretului.

FACTORUL HOTARITOR: PRODUCTIVITATEA

Principala cale care duce la scăderea prețului de cost este creșterea productivității muncii. Datorită creșterii productivității muncii, se poate obține într-o unitate de timp o cantitate mai mare de produse. Deci, cheltuielile de producție se vor împărți pe un număr mai mare de produse. Pentru fiecare produs revenind o cotă mai mică de cheltuieli de producție, acesta va avea un preț de cost mai mic.

Creșterea productivității muncii poate fi asigurată în primul rînd prin introducerea în producția industrială și agricolă a tehnicii noi. [illegible] un șurub, [illegible] trece prin mai multe mașini, care fac mai multe operațiuni pînă ce șurubul este finisat. Dacă se introduce în producție o mașină mai perfecționată cu randament înalt [illegible] în unitatea de timp, iar cheltuielile pentru întreținerea acestei singure mașini, salariile muncitorilor etc. vor fi repartizate asupra unui mai mare număr de șuruburi, ceea ce binențeles va ieftini prețul de cost al acestora. Statul nostru democrat-popular a acordat o atenție deosebită înzestrării industriei și agriculturii cu mijloace tehnice noi. **In momentul de față se poate obține o substanțială reducere a prețului de cost prin folosirea la maximum a mașinilor și utilajului cu care au fost înzestrate întreprinderile.**

Faptul că în primul cincinal nu au fost îndeplinite prevederile privitoare la reducerea prețului de cost se datorește în bună parte insuficientei folosiri a tehnicii noi care a fost introdusă în producția industrială și agricolă. Neîndeplinirea prevederilor planului cincinal în sectorul industriei carbonifere este consecința neglijenței manifestate în acest sector față de mașinile și utilajele noi. Este edificator următorul exemplu: Se știe că introducerea mașinii de havat la tăiere sporește productivitatea muncii cu 300 la sută, ușurează eforturile fizice ale muncitorilor și reduce cheltuielile de producție pe tona de cărbuni cu 10—15 la sută. In ciuda acestui fapt, la întreprinderea carboniferă Filipeștii de Pădure, în anul 1955, [illegible] numai două din cele 5 haveze existente aici și acelea numai cu 30 la sută din capacitatea de producție. Iată ce sursă importantă de scădere a prețului de cost a fost lăsată nefolosită!

In lupta pentru folosirea la maximum a mașinilor și utilajelor are un rol de seamă și tineretul. In întreprinderile noastre mai sînt tineri care în orele de producție se plimbă prin secții, nu se preocupă de utilizarea întregii capacități de lucru a mașinilor, tineri care absentează nemotivat de la lucru etc. In anul 1954, pierderile de timp productiv în industria republicană au ajuns aproape la 9.000.000 de zile-om, din care 5.700.000 datorită absențelor nemotivate. Cîte mașini și utilaje n-au trebuit să stea nefolosite în acest timp! Eliminarea acestor pierderi ar fi permis creșterea suplimentară a productivității muncii cu cca 5 la sută — arată Raportul C.C. al P.M.R. prezentat de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej la Congresul al II-lea al P.M.R.

Mijloacele tehnice cu care statul nostru a înzestrat agricultura pot aduce un aport prețios la scăderea prețului de cost în agricultură care pînă acum s-a menținut ridicat. Folosirea tehnicii în agricultură are anumite particularități specifice determinate de caracterul sezonier al producției agricole. Muncile agricole se efectuează numai în anumite perioade ale anului. [illegible] **Bătălia pentru scăderea prețului de cost în agricultură trebuie strîns legată de lupta pentru atragerea țărănimii muncitoare în gospodăriile colective, în întovărășirile agricole.**

Aportul pe care fiecare muncitor, fiecare tînăr care lucrează în producție îl poate aduce la sporirea productivității muncii, la reducerea prețului de cost nu este mic. Mișcarea de masă a **inovatorilor, raționalizatorilor, introducerea în producție a micii mecanizări, a permis fabricilor, uzinelor, S.M.T.-urilor să realizeze mari economii prin sporirea productivității muncii.** Oficiul de foraj al Trestului petrolifer nr. 1 Cîmpina a reușit să mărească productivitatea muncii cu 14,30 la sută și să reducă prețul de cost cu 17,4 la sută față de prevederile planului pe 1955, pentru că a dotat fiecare sondă cu principalele dispozitive care au permis mica mecanizare a muncii, pentru că a folosit pe scară largă noi procedee tehnologice la forarea sondelor (aplicarea metodei forajului rapid și a forajului cu apă). Folosind aceste metode, brigăzile lui I. Vlaicu, I. Nedelcu, C. Mușat, Ion Moise și Ion Stanciu au redus timpul de forare a sondelor cu 10—35 zile. Nu este întîmplător faptul că întreaga industrie petroliferă a realizat o înaltă productivitate a muncii în primul plan cincinal. Aceasta este urmarea firească a folosirii tehnologiei noi, a utilizării mai bune a utilajului, a valorificării inițiativelor, inovațiilor și raționalizărilor, făcute de muncitori și tehnicieni. Succesul dobîndit în industria petroliferă a permis ca între mărfurile al căror preț de vînzare a fost redus în decembrie 1955 să figureze și produse ale industriei petrolifere.

In fabrici sau uzine, S.M.T. sau centre mecanice, există secții și brigăzi, muncitori fruntași, iar alături de aceștia există alții [illegible] Bexa Petru și Kibedi Adalbert, care lucrează după metoda graficului ciclic și obțin rezultate bune. Această metodă, care permite o bună organizare a muncii și o folosire maximă a utilajului, nu a fost extinsă la celelalte brigăzi ale sectorului II de tineret, așa că întreg sectorul a rămas dator patriei încă din prima lună a anului cu 1.000 tone de cărbune.

Există încă organe și organizații U.T.M. care privesc cu multă superficialitate răspîndirea experienței înaintate. Adeseori ele popularizează doar unele cifre despre rezultatele obținute de fruntași și acordă o slabă atenție însușirii de către tineri a metodelor concrete, în toată complexitatea și varietatea lor, folosite de fruntași.

Pentru a putea mînui o mașină, un utilaj, pentru a lucra după metodele rapide înaintate, pentru a putea folosi cea mai nouă realizare a tehnicii sau tehnologiei trebuie în primul rînd să cunoști bine meseria, să ai un înalt nivel de calificare. Problema calificării în rîndurile tineretului are o importanță deosebită. De la tineri se cere preocupare permanentă pentru ridicarea nivelului lor de calificare. Pe de o parte li se cere un interes necontenit pentru studierea cărților tehnice de specialitate, iar, pe de altă parte, este necesar ca tinerii să caute să-și însușească tot mai mult experiența practică a maiștrilor, metodele înaintate folosite de fruntașii în producție. Numai calificarea îi poate ajuta pe tineri să muncească cu spor, să ridice productivitatea muncii și să reducă prețul de cost.

ECONOMIILE — IZVOR DE REDUCERE A PREȚULUI DE COST

Cheltuielile pentru materii prime, materiale, combustibil și energie electrică folosite în producție reprezintă în medie două treimi din prețul de cost al producției industriale. Ținînd seama de acest lucru, putem aprecia cît de mult se poate reduce prețul de cost al produselor prin realizarea de economii la materiile prime și materiale, prin înlocuirea materiilor prime scumpe provenite din import, prin economisirea combustibilului și a energiei electrice folosite în producție. Pentru a vedea ce rezerve mai are încă procesul de producție este grăitor exemplul colectivului fabricii de încălțăminte „Solidaritatea" din Oradea. Folosind cu chibzuială materia primă și aplicînd metoda combinării raționale la croit a numerelor mari și mici, colectivul acestei fabrici a realizat într-o singură lună (noiembrie 1955) 4.300 perechi de încălțăminte din economii. Unele întreprinderi însă irosesc o mare cantitate de materii prime pentru că măresc în mod nepermis procentul de rebuturi, pentru că nu se preocupă de valorificarea deșeurilor. Folosirea deșeurilor pentru obținerea unor produse auxiliare este un mijloc de reducere a prețului de cost.

Un rol important în reducerea prețului de cost în agricultură îl are scăderea cheltuielilor de producție. Tinerii din S.M.T.-uri trebuie să lupte pentru ieftenirea și îmbunătățirea calității reparațiilor, pentru micșorarea parcursului gol al mașinilor, pentru economii la combustibil și lubrefianți și pentru îmbunătățirea calității lucrărilor efectuate. In gospodăriile agricole de stat reducerea prețului de cost depinde în mare măsură de folosirea rațională a pămîntului, utilajelor și a forței de muncă, de executarea la timp a muncilor agricole, de reducerea pierderilor de recoltă.

Prețul de cost poate fi micșorat și prin realizarea de economii la cheltuielile de administrație, la cheltuielile gospodărești. E necesar să se reducă personalul administrativ prin înlăturarea unor posturi intermediare inutile dintre diferite servicii. Tinerii care lucrează în aparatul administrativ trebuie să înțeleagă necesitatea de a contribui la reducerea aparatului administrativ căutînd să se califice pentru a participa la munci direct productive. [illegible] la curent electric etc. pot contribui la scăderea prețului de cost.

In economie nimic nu este neglijabil, de la tehnica și tehnologia nouă la picătura de combustibil pe care o risipește tractoristul [illegible]. Fracțiunile cele mai mici, cantitățile infime, adunate pe scara întregii economii naționale, dau cifre uriașe.

Participarea activă, conștientă a maselor la dezvoltarea producției se oglindește în avîntul întrecerii socialiste. O importanță deosebită prezintă felul cum e organizată întrecerea. Fixarea unor obiective concrete legate de reducerea prețului de cost, de sporirea productivității muncii poate face din întrecerea socialistă un important factor de mobilizare a maselor la lupta pentru scăderea sensibilă a prețului de cost al produselor.

Luptînd pentru reducerea continuă a prețului de cost, oamenii muncii știu că în felul acesta își vor ridica mereu nivelul de trai și vor contribui activ la creșterea acumulărilor socialiste, la sporirea mijloacelor bănești pe care statul le folosește pentru dezvoltarea economiei naționale și pentru acțiunile social-culturale.

In fața organizațiilor U. T. M. stau sarcini deosebit de însemnate în domeniul luptei pentru reducerea prețului de cost al produselor. Ele sînt datoare să mobilizeze masele largi de tineret la bătălia pentru sporirea productivității muncii și reducerea prețului de cost, îndrumînd tineretul să acorde o atenție sporită calificării, realizării de economii la materii prime și materiale. In acest scop trebuie reactivizate posturile utemiste de control care pot și trebuie să joace un rol însemnat în lupta pentru sporirea productivității muncii și reducerea prețului de cost. [illegible]

Statutul P.M.R. prevede că organizațiile U.T.M. au dreptul de a dezbate larg și de a pune în fața organizațiilor de partid respective toate problemele muncii din [illegible]. Organizațiile U.T.M. trebuie să răspundă acestei înalte încrederi [illegible] astfel ca fiecare tînăr să se preocupe de ceea ce poate face și cu ce ar putea contribui la scăderea prețului de cost.

Roadele muncii organizațiilor U. T. M. din întreprinderi trebuie să se oglindească în graficul îndeplinirii planului de reducere a prețului de cost, în [illegible] contribuit la sporirea productivității muncii.

M. GULIMAN

BOLESLAW BIERUT

In Sala Coloanelor din Moscova

MOSCOVA 13 (Agerpres). — TASS transmite:

Boleslaw Bierut, marele fiu al poporului polonez nu mai este printre noi. Această veste a umplut de durere inimile a milioane de oameni din toate colţurile lumii care luptă pentru cauza măreaţă a păcii, democraţiei şi socialismului, cauză căreia Boleslaw Bierut şi-a închinat întreaga sa fiinţă, întreaga sa viaţă pînă la ultima suflare.

...Sala Coloanelor a Casei Sindicatelor este îndoliată. Crepul negru învăluie cristalul lustrelor; steagul roşu al Uniunii Sovietice, steagurile celor 16 republici unionale, steagurile de stat ale Poloniei sînt de asemenea îndoliate. Inconjurat de flori, pe un postament este aşezat sicriul drapat în roşu în care se află corpul neînsufleţit al lui Boleslaw Bierut.

Pe strada Puşkin se întinde o nesfîrşită coloană de locuitori ai Moscovei care vin la Casa Sindicatelor pentru a aduce ultimul omagiu defunctului a cărui viaţă este un exemplu strălucit de slujire a ideilor nemuritoare ale marxism-leninismului.

Ora 15. Porţile Casei Sindicatelor se deschid şi şuvoiul de oameni pătrunde în Sala Coloanelor. Printre primii care au venit să-şi ia rămas bun de la Boleslaw Bierut sînt studenţii polonezi care învaţă în şcolile superioare din capitala Uniunii Sovietice. Impreună cu creanga de mimoză aurie pe care au pus-o cu grijă la sicriu, tinerii şi tinerele poloneze au adus dragostea lor pentru omul care le este scump şi care a luptat pentru fericirea lor, pentru un viitor luminos al poporului polonez.

Intr-o tăcere desăvîrşită, oamenii trec prin Sala Coloanelor în care răsună marşurile funebre ale lui Chopin, Ceaicovski, Beethoven. Aici este reprezentată întreaga Moscovă: muncitori de la fabrici şi uzine, membri ai familiilor lor, ostaşi ai Armatei Sovietice şi oameni de ştiinţă, studenţi şi funcţionari, vechi bolşevici căliţi în luptele revoluţionare şi tineri comsomolişti.

Din trei minute în trei minute se schimbă garda de onoare. Ea este alcătuită din ostaşi ai Armatei Sovietice care au luptat umăr la umăr cu glorioşii ostaşi ai Armatei Poloneze şi au eliberat Polonia de sub tirania hitleristă.

Sînt aduse numeroase coroane. La catafalc este depusă o coroană de flori. Pe panglica roşie de mătase stă scris cu litere de aur: „Tovarăşului Boleslaw Bierut conducător încercat al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, luptător eminent pentru Polonia liberă, prieten credincios al Uniunii Sovietice. Din partea Comitetului Central al P.C.U.S.". Se depun coroane din partea Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., a Prezidiului Sovietului Suprem şi a Consiliului de Miniştri al R.S.F.S.R., a Comitetului Moscova al P.C.U.S., a Comitetelor Executive ale Sovietelor regional şi orăşenesc Moscova de deputaţi ai oamenilor muncii, a Consiliului Central al Sindicatelor din U.R.S.S., a C.C. al U.T.C.L., a Comitetelor raionale de partid şi a Sovietelor raionale din Capitală, din partea colectivelor din întreprinderi, din partea ambasadelor ţărilor de democraţie populară.

Este ora 3 şi 10 minute. In garda de onoare intră tovarăşii: N. A. Bulganin, L. M. Kaganovici, G. M. Malenkov, A. I. Mikoian, V. M. Molotov, M. G. Pervuhin, M. Z. Saburov, M. A. Suslov, K. E. Voroşilov, G. K. Jukov, L. I. Brejnev, D. T. Şepilov, E. A. Furţeva, A. B. Aristov, N. I. Beliaev, P. N. Pospelov şi tovarăşii de luptă ai defunctului, I. Berman şi F. Mazur, membri ai Biroului Politic al C.C. al Partidului Muncitoresc Unit Polonez.

In sală se aduc mereu coroane noi.

Deasupra Moscovei se lasă amurgul. Prin faţa sicriului au trecut pînă acum zeci de mii de persoane. Dar numărul celor care doresc să vină în Sala Coloanelor nu scade, ci dimpotrivă creşte, şirul de oameni întinzîndu-se pînă în piaţa Puşkin. Aceşti oameni aşteaptă ore întregi — atît de puternică este dorinţa lor de a aduce ultimul omagiu marelui fiu al poporului polonez, luptătorului pentru pace, marelui prieten credincios al Uniunii Sovietice.

Din garda de onoare la sicriu fac acum parte muncitori din Moscova, activişti de partid şi sovietici, comsomolişti, mareşali şi generali ai Armatei Sovietice, ofiţeri ai Armatei Poloneze. Din garda de onoare au făcut parte A. N. Kosîghin, V. A. Kucerenko, V. A. Malîşev şi I. F. Tevosian, vicepreşedinţi ai Consiliului de Miniştri al U.R.S.S.; M. A. Iasnov, preşedintele Consiliului de Miniştri al R.S.F.S.R.; A. A. Andreev, Dolores Ibarruri, membri ai ambasadelor ţărilor de democraţie populară.

La Moscova a sosit venind din Varşovia o delegaţie a C.C. al Partidului Muncitoresc Unit Polonez care va participa la ceremonia funebră. Din delegaţie fac parte I. Berman, J. Cyrankiewicz, F. Mazur, E. Ochab şi A. Zawadzki.

Membrii delegaţiei poloneze au depus coroane de flori. Pe panglicile tricolore ale coroanelor sînt înscrise următoarele cuvinte: „Primului preşedinte al Poloniei. Consiliul de stat", „Primului secretar al C.C. al Partidului Muncitoresc Unit Polonez. Din partea guvernului", „Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez —scumpului tovarăş Thomasz" (numele conspirativ de partid al lui Boleslaw Bierut), „Scumpului tovarăş Bierut din partea ambasadei Republicii Populare Polone".

Ora 18,05. In garda de onoare intră din nou tovarăşii N. A. Bulganin, L. M. Kaganovici, G. M. Malenkov, A. I. Mikoian, V. M. Molotov, M. G. Pervuhin, M. Z. Saburov, M. A. Suslov, K. E. Voroşilov, G. K. Jukov, L. I. Brejnev, D. T. Şepilov, E. A. Furţeva, A. B. Aristov, N. I. Beliaev, P. N. Pospelov şi alţi conducători ai Partidului Comunist şi guvernului sovietic. La sicriul lui Boleslaw Bierut fac de gardă tovarăşii I. Berman, J. Cyrankiewicz, F. Mazur, E. Ochab, A. Zawadzki şi alţi membri ai delegaţiei poloneze.

Peste 100.000 de oameni ai muncii din Moscova au trecut prin Sala Coloanelor pentru a-şi lua rămas bun de la Boleslaw Bierut, marele fiu al poporului polonez.

In legătură cu organizarea funeraliilor

C.C. al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, Consiliul de Stat şi Guvernul R. P. Polone au hotărît să instituie o comisie pentru organizarea funeraliilor lui Boleslaw Bierut, prim secretar al C. C. al P.M.U.P., compusă din tovarăşii Zenon Nowak (preşedinte), Jerzy Albrecht, Waclaw Barcikowski, Helena Jaworska, Franciszek Jozwiak Witold, Alexander Juszkiewicz, Wictor Klosiewicz, Jerzy Morawski, Musialowa Alicja, Roman Zambrowski.

Comisia pentru organizarea funeraliilor tovarăşului Boleslaw Bierut anunţă că sicriul cu corpul neînsufleţit al tovarăşului Bierut va fi adus la Varşovia miercuri 14 martie, iar apoi va fi aşezat în clădirea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez.

Telegrama de condoleanţe a C. C. al P. C. Chinez

PEKIN 13 (Agerpres). — China Nouă transmite:

In legătură cu încetarea din viaţă a lui Boleslaw Bierut, Comitetul Central al Partidului Comunist Chinez a adresat Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez următoarea telegramă de condoleanţe:

„Sîntem profund îndureraţi la aflarea tristei veşti a încetării din viaţă a tovarăşului Boleslaw Bierut, prim-secretar al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, conducător de seamă al clasei muncitoare poloneze şi prieten iubit al poporului chinez. Aceasta este o mare pierdere atît pentru poporul polonez cît şi pentru poporul chinez şi pentru popoarele iubitoare de pace din întreaga lume. Partidul Comunist Chinez şi poporul chinez au primit cu mare durere vestea încetării din viaţă a acestui eminent luptător al mişcării comuniste internaţionale. Comitetul Central al Partidului Comunist Chinez este încredinţat că poporul polonez, sub conducerea Partidului Muncitoresc Unit Polonez, va duce mai departe cu hotărîre cauza măreaţă pentru care a luptat tovarăşul Bierut.

Vă transmitem condoleanţele noastre sincere".

Afganistanul protestează faţă de hotărîrile Consiliului S.E.A.T.O.

KABUL 13 (Agerpres) — TASS transmite:

Ziarul „Anis" a publicat declaraţia Ministerului Afacerilor Externe al Afganistanului cu privire la comunicatul comun al participanţilor la sesiunea Consiliului S.E.A.T.O., care a avut loc recent la Caraci.

Afganistanul, se spune în declaraţie, consideră că dreptul poporului paştun de a-şi hotărî soarta este un drept legitim al paştunilor înşişi. Această problemă va exista atîta timp cît aspiraţiile poporului paştun nu vor fi pe deplin satisfăcute. Afganistanul nu recunoaşte afirmaţia că „linia Durand" (impusă în anul 1893 în urma tratativelor anglo-afgane cu privire la armistiţiu — N.R.) constituie frontiera între Afganistan şi Pakistan. Asemenea afirmaţii reprezintă o încălcare vădită a drepturilor poporului paştun şi un atentat împotriva teritoriului acestuia.

Sesiunea Consiliului S.E.A.T.O., declară Ministerul Afacerilor Externe, a ignorat esenţa problemei — lupta Paştunistanului pentru drepturile sale... Există un factor care poate fi cauza încălcării păcii şi liniştii în această regiune: acesta este negarea drepturilor poporului paştun. Sesiunea Consiliului S.E.A.T.O. a ignorat dreptul paştunilor la autodeterminare. Afganistanul consideră că politica S.E.A.T.O. faţă de poporul paştun contravine intereselor popoarelor care locuiesc în această parte a lumii şi o consideră drept un amestec cu nimic justificat în treburile poporului din această regiune.

Despre două conferinţe de presă...

DELHI 13 (Agerpres). — Ziarul „Hindustan Standard" comentînd rezultatele tratativelor lui Dulles la Delhi, subliniază că în pofida afirmaţiilor secretarului de stat al S.U.A., vizita sa nu a dus la micşorarea divergenţelor între India şi S.U.A. cu privire la problemele importante ale politicii internaţionale.

Ziarul „Nav Bharat Times" scrie: „Ar fi greşit să se afirme că încordarea din relaţiile indo-americane a fost înlăturată prin tratativele dintre Nehru şi Dulles". Privitor la conferinţa de presă a lui Dulles, comentatorul acestui ziar scrie: „Această conferinţă de presă a avut loc în aceeaşi încăpere unde cu cîteva luni în urmă conducătorii sovietici Bulganin şi Hruşciov s-au întîlnit cu ziariştii. Acea conferinţă de presă a fost plină de bucurie şi entuziasm. Conferinţa de presă a lui Dulles s-a desfăşurat într-o atmosferă apăsătoare. Corespondenţii de presă nu au fost satisfăcuţi de declaraţiile lui Dulles. Unul dintre corespondenţi i-a atras atenţia că de cînd Dulles a devenit secretar de stat relaţiile indo-americane chiar s-au înrăutăţit".

Ziarul „Free Press Journal" scrie: „Dulles nu a obţinut nimic prin vizita lui în India. Opinia publică a Indiei, prevenită de cele întîmplate în consiliul S.E.A.T.O. nu s-a aşteptat la nici o schimbare în bine a relaţiilor dintre cele două ţări".

In legătură cu vizita primului ministru al Suediei în U.R.S.S.

STOCKHOLM 13 (Agerpres). — Ziarul „Morgen Tidningen" a publicat un comunicat al Ministerului Afacerilor Externe al Suediei cu privire la apropiata vizită în U.R.S.S. a primului ministru Erlander. Se arată că această vizită va avea acelaşi caracter ca şi vizitele asemănătoare ale primilor miniştri ai Danemarcei şi Norvegiei.

Postul de radio Stockholm a anunţat că primul ministru Erlander va pleca în Uniunea Sovietică la 20 martie şi se va întoarce în ţară la 10 Aprilie.

In 24 de ore

BELGRAD. La Belgrad s-a deschis cea de a şasea plenară a Comitetului Central al Uniunii Comuniştilor din Iugoslavia. Plenara a fost deschisă de tov. Iosip Broz Tito, secretarul general al C.C. al Uniunii Comuniştilor din Iugoslavia.

DELHI. După cum anunţă ziarul „Times of India", în seara zilei de 10 martie, în regiunea satului Muthianvala (la 80 km. de oraşul Amritsar), poliţia pakistaneză a deschis focul împotriva unui grup de poliţişti indieni.

SOFIA. La Sofia a avut loc deschiderea unei expoziţii de artă populară romînească, organizată de Comitetul bulgar pentru prietenie şi relaţii culturale cu străinătatea.

DELHI. După cum anunţă agenţia Reuter, ministrul Afacerilor Externe al Franţei, Pineau, care se află în India, a declarat în cadrul unei conferinţe de presă la Delhi că primul ministru al Indiei Nehru a acceptat invitaţia de a vizita Parisul în primăvara acestui an.

BANGKOK. La 13 martie a sosit la Bangkok, venind de la Djakarta, secretarul Departamentului de stat al S.U.A., Dulles.

TEL AVIV. După cum relatează agenţia France Presse, la 13 martie ministrul de Externe al Angliei, Lloyd, a sosit cu avionul la Tel Aviv, venind de la Ankara.

„Tineret plin de entuziasm"

— Declaraţia lui V. Auriol —

MOSCOVA 13 (Agerpres). — TASS transmite:

La 13 martie dl. Vincent Auriol, fruntaş de seamă al vieţii publice din Franţa, fost preşedinte al Republicii Franceze, care a vizitat Moscova ca oaspete personal al lui K. E. Voroşilov, preşedintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., a părăsit Moscova.

Inainte de a părăsi Moscova, dl. Vincent Auriol a făcut la aerodrom următoarea declaraţie reprezentanţilor presei:

M-au interesat foarte mult exemplele progresului industrial şi realizările tehnice care mi-au fost arătate în cursul vizitei mele prin Uniunea Sovietică. Rapiditatea cu care a fost obţinut acest progres m-a uimit şi aceasta cu atît mai mult cu cît Uniunea Sovietică a trebuit să biruie considerabila rămînere în urmă în acest domeniu în comparaţie cu alte ţări şi, în afară de aceasta, Uniunea Sovietică, ca şi noi, a avut de întîmpinat greutăţi provocate de un război distrugător.

Nu sînt specialist în domeniul tehnicii şi, în afară de aceasta, am petrecut în Uniunea Sovietică un timp scurt. De aceea nu compar rezultatele obţinute de fiecare din ţările noastre în domeniul economic. Am însă impresia că există domenii în care Uniunea Sovietică progresează şi domenii în care putem constata la noi o dezvoltare mai mare.

Este absolut evident că toate acestea vorbesc în favoarea unui schimb tehnic între ţările noastre.

Am fost foarte mişcat de primirea caldă care mi s-a făcut pretutindeni în U.R.S.S. Văd în aceasta o manifestare a unui interes viu faţă de Franţa. Vorbesc nu numai de marea amabilitate pe care au manifestat-o permanent faţă de noi persoanele oficiale. Vorbesc de asemenea de căldura cu care ne-a primit poporul sovietic. Văd în aceasta o dovadă a interesului viu pe care-l poartă oamenii sovietici faţă de Franţa.

Am fost foarte impresionat de studenţii de la Universitatea de Stat din Moscova şi de la institutele tehnice, de elevii şcolilor medii. Acest tineret plin de entuziasm este însufleţit de dorinţa arzătoare de a cunoaşte cît mai mult, în toate domeniile. Mi-a făcut o deosebită plăcere să văd manifestîndu-se o caldă simpatie faţă de poporul Franţei, simpatie despre care ne-au vorbit de asemenea şi cei şapte studenţi francezi care învaţă în prezent la Universitatea din Moscova. Iată de ce cred că schimbul de studenţi şi profesori poate avea în acest domeniu un rol foarte util. De pe urma extinderii unor asemenea contacte noi şi dvs. nu avem decît de cîştigat. Acelaşi lucru l-am discutat zilele trecute cu persoane oficiale. Am spus că trebuie sprijinită venirea în Uniunea Sovietică a unui număr cît mai mare de francezi, iar în Franţa — a unui număr cît mai mare de cetăţeni sovietici.

Aceasta este impresia mea generală. Acum trebuie să meditez la toate cele ce am văzut aici. In orice caz cred că atît noi cît şi dvs. trebuie să facem mari eforturi în domeniul înţelegerii, în interesul prieteniei atît de necesară pentru pace.

Situaţia din Cipru şi Grecia

*Grevă generală în Cipru * Misiunile britanică şi americană din Atena păzite de armată * Inchiderea universităţii din Salonic*

ATENA 13 (Agerpres). — In Cipru şi în Grecia populaţia continuă să-şi exprime protestul împotriva măsurilor teroriste luate de guvernul britanic în insula Cipru.

In ciuda unui ordin al autorităţilor britanice transmis prin posturile de radio, prin care se interzice orice grevă politică, în Cipru a fost declarată greva generală. Potrivit relatărilor agenţiei France Presse „activitatea a încetat în mod practic în Cipru".

La Nicosia, în faţa catedralei Phaneromeni a avut loc o mare manifestaţie a tineretului. Poliţia britanică a încercuit întregul cartier pentru a risipi pe manifestanţi. La Limassol, sute de demonstranţi au defilat pe străzile oraşului.

Ştirile despre încetarea din viaţă a unui elev care a fost impuşcat de trupele britanice luni seară în apropiere de Paphos, a constituit semnalul unor mari manifestări în diferite localităţi din insulă. La aceste manifestări au participat muncitori, elevi din şcolile medii şi elementare şi numeroşi locuitori. La Nicosia, după cum relatează agenţia Associated Press, poliţia a atacat o demonstraţie a elevilor de liceu, făcînd uz de bastoanele de cauciuc şi rănind mai mulţi elevi. Demonstranţii nu au putut fi împrăştiaţi decît după mai multe atacuri ale detaşamentelor de poliţie.

In urma puternicelor manifestaţii antibritanice organizate de studenţii şi elevii şcolilor din Grecia, Ministerul Invăţămîntului a fost nevoit să ordone întreruperea cursurilor de limba engleză în şcoli. Guvernul intenţionează de asemenea să închidă toate instituţiile culturale britanice din Grecia Mihail Pissas, preşedintele Federaţiei marinarilor din marina comercială, a cerut tuturor căpitanilor de vas greci să refuze să salute pe mare vasele britanice.

In întreaga Grecie urmau să aibă loc mari manifestaţii populare împotriva samavolniciilor săvîrşite de autorităţile britanice în Cipru. Aceste manifestaţii au fost interzise de guvern sub pretextul „menţinerii ordinei". Guvernul a staţionat patrule în toate punctele strategice ale capitalei, iar trupele au fost puse în stare de alarmă. **Toate misiunile britanice şi americane au fost concentrate în clădirea „Tameion" unde fiecare etaj este păzit de soldaţi cu căşti de oţel pregătiţi de luptă.**

In ciuda acestor măsuri, luni seara în apropiere de piaţa „Omonie" din Atena, păzită de sute de soldaţi, a avut loc o manifestaţie studenţească. Poliţia a atacat pe manifestanţi, care au ridicat baricade, şi a rănit 28 de persoane. Au fost arestaţi mai mulţi manifestanţi.

In legătură cu tulburările din ţară, autorităţile au hotărît să închidă pînă la 29 martie universitatea din Salonic. In prezent se examinează problema închiderii altor şcoli superioare, inclusiv a Universităţii din Atena.

În curînd al doilea Congres al Cooperaţiei Meşteşugăreşti

In curînd va avea loc în Capitală cel de-al doilea Congres al Cooperaţiei Meşteşugăreşti din R.P.R. Cooperatorii vor face bilanţul realizărilor pe linia sporirii producţiei bunurilor de larg consum prin folosirea resurselor locale, bilanţul muncii pentru atragerea în munca cooperatistă a noi meşteşugari.

Alături de întreprinderile de stat, cooperaţia meşteşugărească ocupă astăzi un loc important în crearea unei abundenţe de produse pe piaţă. Unităţile ei prelucrează cele mai variate categorii de deşeuri industriale ca şi materii prime din resurse locale. In regiunile Stalin, Oradea, Baia Mare, Ploeşti, Bucureşti şi Regiunea Autonomă Maghiară producţia cooperativelor meşteşugăreşti a cunoscut o mare dezvoltare, deosebit de grăitoare sînt cifrele ce ilustrează dezvoltarea luată de cooperaţia meşteşugărească în ultimii ani. De la 568 de cooperative meşteşugăreşti cu 65 304 membri cîte existau în anul 1950, numărul lor a ajuns astăzi la 637 cooperative cu 130.985 membri.

Ca rezultat al creşterii numărului de unităţi cooperatiste şi înzestrării lor cu utilaje moderne, producţia cooperaţiei meşteşugăreşti a sporit simţitor. In anul 1955 valoarea producţiei globale a crescut de trei ori faţă de anul 1950, din care valoarea bunurilor de larg consum de aproape două ori. Din volumul producţiei marfă peste 70 la sută sînt bunuri de larg consum. Faţă de anul 1950 în anul trecut s-a produs cu 45 la sută mai multă încălţăminte din piele, cu 102 la sută mai multe confecţii, cu 105 la sută mai multe tricotaje, cu 115 la sută mai multe articole de sticlărie, de 3,4 ori mai multe ţesături. Valoarea producţiei bunurilor metalice de larg consum a crescut în această perioadă de 4,1 ori, cea a produselor chimice de larg consum de 6,4 ori. Producţia de mobilă a crescut de aproape 5 ori faţă de anul 1951.

Productivitatea muncii a crescut în primul cincinal cu 77 la sută. Cooperativele meşteşugăreşti au creat produse noi mult solicitate de cumpărători. Printre acestea sînt materialul textil pentru impermeabile, ţesături ecosez din deşeuri de mătase naturală, pantofi şi sandale din foi de porumb. S-au produs de asemenea de o calitate superioară maşini electrice de spălat rufe, răcitoare electrice tip casnic, noi tipuri de mobilă.

Plecarea delegaţiilor de femei din R. S.S. Moldovenească şi R. P. Ungară

Marţi dimineaţa a părăsit Capitala, îndreptîndu-se spre patrie, delegaţia femeilor din R.S.S. Moldovenească, care, la invitaţia Comitetului Femeilor Democrate din R.P.R., au luat parte la manifestările prilejuite de sărbătorirea în ţara noastră a zilei de 8 Martie. Delegaţia a fost condusă de Natalia Filipovna Pisarenko, şefa secţiei munca de partid în rîndul femeilor a C.C. al P.C. din R.S.S. Moldovenească, deputată în Sovietul Suprem al R.S.S. Moldoveneşti.

La plecare, în Gara de Nord, membrele delegaţiei au fost salutate de Stela Enescu, Ofelia Manole, Aneta Marinescu, Maria Moraru, Eugen Rodan, Elisabeta Ploscaru, Dida Mihalcea, precum şi de numeroase femei din Capitală.

A fost de faţă I. S. Ilin, secretar al Ambasadei Uniunii Sovietice la Bucureşti.

Marţi dimineaţa delegaţia femeilor din R. P. Ungară, în frunte cu Bodony Paline, secretară a C.C. al Uniunii Femeilor Democrate din R. P. Ungară, au părăsit Capitala îndreptîndu-se spre patrie.

La plecare, pe aeroportul Băneasa, membrele delegaţiei de femei din R. P. Ungară, care au luat parte la sărbătorirea în ţara noastră a zilei de 8 Martie, au fost salutate de Dida Mihalcea, secretară a Comitetului Femeilor Democrate din R.P.R. şi de activiste ale C.F.D.R.

(Agerpres)

Jocurile Mondiale Universitare de iarnă au luat sfîrşit

VARŞOVIA (prin telefon de la trimisul nostru special C. Roman).

Marţi, la Varşovia şi Zakopane a luat sfîrşit cea de a XI-a ediţie a Jocurilor Mondiale Universitare de iarnă. La Varşovia pe patinoarul artificial Torwar s-au adunat reprezentanţi din ţările participante la această mare întrecere studenţească, precum şi un numeros public.

La începutul festivităţii de încheiere a Jocurilor s-a desfăşurat concursul de patinaj artistic perechi

Cel mai bine s-a prezentat cuplul maghiar Nagy care a impresionat spectatorii prin înalta măiestrie a figurilor executate. Cuplul maghiar s-a situat de altfel pe locul I, cu 11,32 puncte cîştigînd astfel medalia de aur a Jocurilor. Pe locul II s-a situat cuplul austriac Elen—Linhard cu 10,80 puncte.

Pe patinoar s-a desfăşurat apoi finala turneului de hochei dintre echipele studenţilor sovietici şi cehoslovaci. Meciul care s-a ridicat la un înalt nivel tehnic, fiind plin de numeroase faze spectaculoase ce au încîntat publicul s-a terminat cu scorul de 4—1 (1—0, 0—0, 3—1) în favoarea studenţilor sovietici.

Clasamentul final al turneului de hochei pe gheaţă se prezintă astfel:

I. Uniunea Sovietică, II. R. Cehoslovacă, III. R.P. Polonă, IV. R.P.R., V. R.P. Chineză.

In frumoasa staţiune de sporturi de iarnă Zakopane, mii de amatori de sport au urmărit întrecerile de schi din ultima zi a competiţiei. Proba feminină de ştafetă 3×5 km. a luat sfîrşit cu victoria detaşată a echipei Uniunii Sovietice care a înregistrat timpul de 1h.07'15".

Fondiştii sovietici care se află într-o formă excelentă au cîştigat şi titlul de campioni mondiali universitari în proba de ştafetă 4×10 km. rezervată bărbaţilor, parcurgînd distanţa în timpul de 2h.30'25". Echipa R.P. Polone s-a clasat pe locul doi, iar echipa Finlandei a ocupat locul trei. La această probă echipa de ştafetă a R.P.R. s-a clasat pe locul cinci.

Cea de a 11-a ediţie a Jocurilor Mondiale Universitare de iarnă a cunoscut un frumos succes. Timp de 7 zile pe pîrtiile de la Zakopane sau pe gheaţa patinoarului Torwar din Varşovia peste 500 de sportivi — studenţi din 20 de ţări ale lumii — şi-au disputat victoria în frumoase şi dîrze întreceri, învăţînd în acelaşi timp să se cunoască şi să se preţuiască mai bine. Ei au demonstrat unitatea tineretului sportiv studios din lumea întreagă care este hotărît să intensifice tot mai mult întîlnirile prieteneşti în scopul cunoaşterii reciproce şi al consolidării păcii.

Veşti din Antarctida

Mereu acolo unde este mai greu

P. Baraşev

Incă în drum spre continentul plin de mistere — Antarctida — Nicolai Burak, constructor din Leningrad, a fost repartizat în brigada de montori a lui Stanislav Avramenko — un flăcău liniştit, care muncea încă nu de mult la Leningrad ca lăcătuş-montor. Indată ce a fost găsit locul pentru viitorul oraşel, brigada lui Avramenko a trecut prima la treabă. La început au fost aşezate puternice fundamente metalice. Nu era uşor să sapi pămîntul amestecat cu gheaţă şi pietriş şi apoi să fixezi grinzile de oţel de cîte cinci sute kilograme. Dar atunci cînd a fost strîns ultimul şurub şi a sosit la ei inginerul Kunin să verifice cu teodolitul unghiurile construcţiei, brigada a putut auzi:

— Bine lucrat, casa va ţine un veac.

Apoi Kunin spuse:

— Acum putem să ne apucăm de următorul... — şi conduse brigada la un loc nou, unde aveau să aşeze încă un fundament.

— E supărător, Vladimir Mihailovici, — se plînse odată şeful brigăzii. Cînd o să ni se încredinţeze şi nouă să construim o casă întreagă? Am dori ca în Mirnîi să rămînă şi o casă de a noastră.

In ziua următoare inginerul adună brigada, desfăşură pe o piatră un sul de hîrtie şi anunţă solemn: „Iată casa voastră. Vi se încredinţează în întregime de la fundament pînă la acoperiş".

Pe piatră se afla desenul de execuţie al clădirii staţiei de radio-recepţie. O casă ca toate casele, compusă din panouri obişnuite, trainice, care nu lasă vîntul să treacă prin ele. Numai că ea trebuie să fie aşezată pe o stîncă de piatră.

— Cîte zile se dau pentru construcţie? — întrebă şeful de brigadă.

— Ca şi tuturor — douăsprezece. Kunin împături sulul şi-l dădu lui Avramenko. Aproape, staţia de radio-recepţie trebuie să fie gata în acelaşi timp cu staţia emiţătoare.

— Dar cea emiţătoare a fost începută de două zile!

— Tocmai de aceea a primit brigada voastră această sarcină. Trebuie îndeplinită la termen. In ziua deschiderii Congresului al XX-lea al Partidului, exploratorii au hotărît să transmită de la noua staţiune emiţătoare un salut la Kremlin din Mirnîi iar staţiunea noastră trebuie să recepţioneze Moscova.

...Fundamentul staţiunii de recepţie a fost aşezat de montori într-o zi şi jumătate. Nicolai nu făcuse niciodată ceva atît de repede, deşi trebuiau să arunce piatra în aer, să niveleze cu dinamită granitul vulcanului stins. Cînd au aşternut plăcile de lemn pentru podea — Mirnîi fu învăluit de viforniţă. Ea se dezlănţui dimineaţa. Vîntul urla turbat şi duşmănos printre grinzile fundamentului, azvîrlea în obrajii constructorilor pe sub glugi zăpadă tăioasă, amestecată cu aşchii şi talaj.

— Mă tem că din cauza acestei vremi blestemate să nu pierdem două zile... — rosti cu părere de rău Stanislav, cînd brigada se adăposti în dosul unui bloc de piatră de vîntul sufocant. Ei îşi privi băieţii şi aşteptă să audă ce vor spune.

— Nu trebuie să ne pierdă, răspunse fără grabă Nikolai, cîntărindu-şi cuvintele. Vîntul nu suflă decît cu şapte metri pe secundă; s-a întors adineauri tractoristul de pe vas şi a spus asta la sinopticieni. Principalul ar fi să aşezăm primul panou apărător de vînt, că apoi treaba va merge ca pe roate.

Stanislav îl privi pe Nikolai cu recunoştinţă pentru sprijin; acesta se ridică hotărît de pe piatră, îşi strînse gluga lăsînd un loc îngust numai pentru ochi şi se îndreptă spre stiva înaltă de piese destinate staţiunii de radio recepţie.

Panoul — parte componentă a pereţilor — avea dimensiunea de doi şi jumătate pe un metru şi o greutate de aproape o sută de kilograme. Pe vreme bună el era dus de doi oameni. Acum, chiar şi pentru cei şase flăcăi puternici era aproape peste puteri să-l care în sus. Picioarele lunecau pe pietrele acoperite cu gheaţă, vîntul împungea ochii cu zăpadă şi dacă careva se dădea înlături, cădea, ceilalţi erau nevoiţi să-şi încordeze toate puterile pentru ca să nu scape din mîini această primă parte a peretelui care li se părea atunci ca cea mai grea.

Şi mai greu li s-a părut să ridice panoul în poziţie verticală şi să-l fixeze de marginea fundamentului.

Peste vreo treizeci de minute primul panou fu totuşi ridicat şi aşezat pe fundament. Şi nu a stat mult timp singuratic. Curînd au fost fixate temeinic de el un al doilea, al treilea, al cincilea panou şi spre seară, cînd Kunin a reuşit totuşi să oblige brigada să plece la odihnă, deasupra stîncii se înălţa cutia casei.

Zilele treceau, casa creştea. Scurta vară antarctică era pe sfîrşite. Vînturi puternice suflau acum aproape în fiecare zi. Pentru a nu pierde timpul cu mersul pe vas şi înapoi, constructorii s-au mutat deocamdată într-o clădire a cărei construcţie nu era încă terminată.

In a zecea zi, cînd tractorul a adus staţiei de radio lăzile cu aparatele emiţătoare, au sosit radiştii şi în brigada lui Avramenko. Cerul era senin, dar sufla un vînt puternic care încerca să-i doboare pe băieţii de pe acoperişul casei, unde se aşternea tocmai ultimul strat al planşeului termoizolator.

Oamenii din Mirnîi sînt zgîrciţi în laude şi poate de aceea radiştii, cercetînd cu atenţie casa terminată, nu au spus nimic şi curînd au început să-şi aducă gospodăria lor. Nikolai Burak se apropie de şeful brigăzii şi, arătînd cu privirea spre staţiunea casei, oftă:

— Îi invidiez. Noi vom termina de construit oraşelul Mirnîi şi vom pleca, iar ei vor rămîne aici să trăiască şi să muncească...

In cuvintele acestui flăcău voinic care se afla pe acoperişul noii clădiri a primului oraşel din Antarctida se simţea dorinţa fierbinte, plină de pasiune de a fi întotdeauna acolo unde este cel mai greu.

(Din „Komsomolskaia pravda" nr. 38/1956)

Viitorul fotbalului nostru

Petre Steinbach
antrenor de fotbal

Deoarece mi-am închinat mulţi ani din viaţă problemei educării şi creşterii tinerilor fotbalişti, m-am gîndit să-mi spun cîteva păreri în legătură cu felul cum se munceşte cu tinerele cadre în fotbalul nostru.

Oricare iubitor al jocului de fotbal apreciază acest adevăr: **copiii şi juniorii reprezintă viitorul fotbalului nostru.**

In ultimii ani, s-a acordat o atenţie deosebită creşterii cadrelor de tineri fotbalişti. Au fost realizate lucruri de netăgăduită valoare, pe care acum 11 ani nu le-ar fi putut visa nici cei mai optimişti iubitori ai fotbalului. Baza materială a fost asigurată. Au fost construite numeroase terenuri sportive. Juniorii şi copiii — spre deosebire de trecut — au la dispoziţie echipamentul necesar pentru a practica acest sport. In 1954, a luat fiinţă „Campionatul republican de juniori" — singurul campionat de juniori din Europa. In fiecare an sînt organizate tabere de juniori în care pregătirea şi selecţionarea celor mai buni fotbalişti este încredinţată unor antrenori competenţi.

Colectivele sportive — izvor de cadre

Creîndu-se asemenea condiţii, era normal ca ele să fie urmate de un progres calitativ. După cum s-a văzut, acest progres însă nu este suficient. Acest lucru poate fi demonstrat chiar şi printr-un singur exemplu grăitor. Cunoscînd că în ţară există cel puţin 30.000 de jucători de fotbal şi că cele 13 colective din categoria A însumează 300 de jucători, rezultă că cel mult 1 la sută din fotbaliştii noştri ating, cu oarecare bunăvoinţă, nivelul cerut în prima categorie a ţării.

Una din cauzele principale ale numărului insuficient de jucători de valoare se datoreşte şi concepţiei greşite pe care o au multe colective în ceea ce priveşte creşterea cadrelor tinere. Foarte puţine colective au înţeles importanţa reală a acestei probleme deosebit de actuale pentru viitorul fotbalului nostru. Cele mai multe au privit lucrurile formal. Au înfiinţat echipe de juniori pentru a îndeplini o obligaţie regulamentară, care asigură dreptul echipei întîia de a juca în campionat. Astfel stau lucrurile la „Progresul" Bucureşti, „Flacăra" Ploeşti şi la alte echipe.

Tinerilor fotbalişti — buni antrenori

Unele echipe de juniori au fost date pe mîna unor antrenori slab pregătiţi, unor sportivi fără nici o contingenţă cu jocul de fotbal sau pur şi simplu nu au avut antrenor. Astfel, la „Dinamo" Oraşul Stalin, antrenor al echipei de juniori era la un moment dat responsabilul... de schi, iar la „Flamura Roşie" din Sf. Gheorghe antrenor era jucătorul Boga.

Un alt aspect negativ legat de activitatea antrenorilor este lipsa de continuitate. Această greşeală există şi la colectivele mari şi bine organizate. S-ar putea aminti aici C.C.A., care, într-un interval de timp relativ scurt, a avut pe rînd patru antrenori pentru echipele de juniori: Balint, Savu, Sortany şi Catană

Despre echipele de copii

Consider că o atenţie cel puţin egală cu problema creşterii juniorilor, trebuie acordată recrutării copiilor, iubitori ai sportului cu balonul rotund.

Intr-adevăr, dacă ţinem seama de faptul că limita de vîrstă a fost pînă acum 18 ani, pregătirea juniorilor nu putea dura mai mult de 2 ani. In acest interval de timp, este însă imposibil să fie realizată o pregătire bună a juniorilor.

Perioada de doi ani fiind cu totul insuficientă pentru a pregăti în mod corespunzător un jucător de fotbal, este firesc ca ea să înceapă mai devreme. De aici apare necesitatea echipelor de copii. Lipsa echipelor de copii este una din cauzele principale care au frînat o dezvoltare puternică din punct de vedere calitativ a fotbalului nostru. Ea a fost sezisată abia în anul 1954 de C.C.S. care a înfiinţat pentru prima dată o competiţie organizată pentru aceste echipe şi a fixat şi o serie de centre conduse de antrenori.

O soluţie de moment

Echipa naţională de juniori alcătuită din jucătorii de la Progresul C.P.C. S. a reprezentat cu cinste culorile noastre în campionatul F.I.F.A. şi în alte jocuri internaţionale, iar după doi ani de activitate a pregătit circa 15 jucători pentru echipele din categoria A. Faptul de a fi apărat cu cinste culorile patriei constituie într-adevăr un merit atît al jucătorilor cît şi al antrenorilor care au pregătit echipa.

Dar se pune întrebarea: oare înfiinţarea şi activitatea echipei Progresul C.P.C.S. reprezenta o soluţie a problemei generale a fotbalului nostru?

Dacă privim lucrurile pe scară republicană şi în perspectivă, reiese limpede că înfiinţarea echipei naţionale de juniori nu a rezolvat problema asigurării continue a fotbalului nostru cu jucători bine pregătiţi. Concluzia este limpede. Am avut nevoie de o echipă de juniori care să ne reprezinte în competiţiile internaţionale. Dar aceasta nu înseamnă că am rezolvat întreaga situaţie. Echipa a fost înfiinţată ca o consecinţă inevitabilă a felului cum au înţeles colectivele noastre problema juniorilor. Dar, în loc să se aprofundeze fenomenul numărului redus de juniori de valoare şi să se meargă cu analiza pînă jos, în colectivele sportive, noi am constatat această lipsă şi am căutat un remediu rapid. Remediul rapid a fost înfiinţarea echipei Progresul C.P.C.S.!

Cîteva propuneri

In primul rînd, pregătirea şi selecţionarea cadrelor tinere să fie făcute de antrenori de valoare, cărora este absolut necesar să li se asigure continuitatea muncii. In al doilea rînd, trebuie să fie asigurată existenţa echipelor de copii care să participe la competiţii bine organizate şi supraveghiate. De asemenea ar trebui să fie confecţionate mingi de dimensiuni mai mici şi să fie repartizate gratuit pionierilor şi celorlalţi şcolari ca şi „echipelor de stradă" formate din copii.

Cu acestea însă nu consider epuizată problema copiilor şi juniorilor. La rezolvarea ei trebuie să-şi aducă contribuţia toţi cei interesaţi.

Poporul muncitor a votat pentru candidații Frontului Democrației Populare

Rezultatele alegerilor de deputați în sfaturile populare

(După datele primite de Prezidiul Marii Adunări Naționale de la comisiile electorale regionale)

La 11 martie 1956 au avut loc alegerile de deputați în sfaturile populare regionale, orășenești, raionale și comunale.

Au fost aleși deputați în 16 sfaturi populare regionale, în Sfatul popular al orașului București, în 8 raioane ale orașului București, în 192 sfaturi populare raionale, în 170 sfaturi populare orășenești de subordonare regională și raională și în 4313 sfaturi populare comunale.

La alegerile de deputați în sfaturile populare s-au înregistrat următoarele rezultate:

	Numărul alegătorilor	Voturi exprimate		Voturi pentru candidații F.D.P.		Voturi împotriva candidaților F.D.P.		Voturi anulate	
		Cifre absolute	%	Cifre absolute	% față de numărul voturilor exprimate	Cifre absolute	% față de numărul voturilor exprimate	Cifre absolute	% față de numărul voturilor exprimate
Pentru Sfaturile Populare Regionale	10.392.668	10.262.302	98,75	10.164.226	99,05	75.071	0,73	23.005	0,22
Pentru Sfatul Popular al orașului București	923.984	909.931	98,48	893.686	98,22	12.226	1,34	4.019	0,44
Pentru Sfaturile Populare ale raioanelor orașului București	923.358	909.305	98,48	892.655	98,17	12.341	1,36	4.309	0,47
Pentru Sfaturile Populare raionale	8.835.598	8.730.508	98,81	8.623.728	98,78	82.166	0,94	24.614	0,28
Pentru Sfaturile Populare orășenești (de subordonare regională și raională)	2.593.313	2.553.429	98,46	2.531.464	99,15	17.365	0,68	4.907	0,19
Pentru Sfaturile Populare comunale	7.837.715	7.743.425	98,80	7.617.142	98,37	97.500	1,26	28.783	0,37

Datele de mai sus arată că majoritatea covîrșitoare a alegătorilor a luat parte la vot. Alegătorii au votat aproape în unanimitate pentru candidații Frontului Democrației Populare. Numărul total al deputaților aleși pentru toate sfaturile populare este de 137.508.

Toți deputații aleși sînt candidați ai Frontului Democrației Populare.

In ce privește apartenența politică 44,46% sînt membri și candidați ai Partidului Muncitoresc Romîn, iar 55,54% sînt oameni ai muncii fără de partid. Din numărul total al deputaților 25,59% sînt femei. Dintre deputații aleși 86,99% sînt de naționalitate romînă și 13,01% sînt din rîndul celorlalte naționalități din R.P.R. Un număr de 15 candidați propuși pentru alegerile de deputați în sfaturile populare comunale n-au fost aleși deoarece n-au întrunit cel puțin jumătate plus 1 din totalul voturilor exprimate. In 3 circumscripții electorale raionale, într-o circumscripție electorală orășenească și în 11 circumscripții electorale comunale n-au avut loc alegeri. In 2 circumscripții electorale comunale, alegerile au fost declarate nevalabile întrucît la vot au participat un număr mai mic de jumătate plus 1 din totalul alegătorilor. In conformitate cu art. 99 și 109 din Decretul cu privire la alegerile de deputați în sfaturile populare, în toate aceste circumscripții vor avea loc noi alegeri.

Într-un oraș de pe malul Dunării

Cred că într-un orășel de provincie îți dai seama mai ușor ca oriunde de existența unei sărbători. Intețita animație din centrul orașului, acordurile nelipsitei fanfare ce-și cîntă tradiționalele valsuri sau dansuri naționale, sînt în provincie, mai întotdeauna indiciul cel mai sigur al unei zile de sărbătoare.

Erau orele 11 spre amiază cînd am poposit în piața centrală a Giurgiului străjuită de o coloană de piatră în vîrful căreia strălucea în bătaia soarelui de primăvară o stea roșie în 5 colțuri. Drapelele și lozincile ce împodobeau aproape fiecare casă, sutele de cetățeni ce au ieșit la plimbare în această zi de început de primăvară, acordurile fanfarei, pîlcurile de tineri ce stăteau în jurul megafoanelor ascultînd reportajele speciale ale stației locale de radio-amplificare — întreaga atmosferă ce domnea asupra Giurgiului îți arată că locuitorii bătrînului oraș de pe malul Dunării, socotesc ziua alegerilor drept o măreață sărbătoare a vieții și muncii lor.

In fața celor 12 secții de votare ale orașului zeci de alegători așteaptă momentul cînd vor pune în urne buletinele de vot. Pe strada V. M. Molotov un grup de tineri care abia au ieșit din secția de votare nr. 3 au făcut cerc în jurul unei talentate echipe de dansuri țigănești formată din cîțiva tineri membri ai cooperativei „Călugăreni".

Elevele școlii pedagogice au ieșit dintr-o secție de vot. Cele mai multe dintre ele au votat acum pentru prima oară în viață. Viitoarele învățătoare Silvia Fuera și Georgeta Cătun răspund cu emoție întrebărilor puse de reporterii stației de radioficare, vorbind în fața microfonului despre munca și viața lor, despre dorința fierbinte de a termina școala și de a se îndrepta spre satele țării.

In fața urnelor s-au prezentat astăzi Mircea Dragoș și Matei Hulivaru elevi ai școlii profesionale mecano-navale. Alături de alți colegi ai lor ei își exercită pentru prima oară, drepturile cetățenești.

Dintr-una din secțiile de votare a ieșit utemistul Gheorghe Dumitru, cazangiu fruntaș la Atelierele Navale Giurgiu. El și-a dat cu încredere votul candidaților vieții noi.

Iată-ne în zona portuară, pe malurile Dunării ce-și poartă cu repeziciune apele pe care mai poți zări sloiuri de gheață. La cîțiva zeci de metri se vede malul Bulgariei prietene. Intregul port a îmbrăcat haina de sărbătoare. Marinarii vaselor ce au „iernat" pe unul din canale au votat încă din primele ore ale dimineții.

La secția de votare nr. 12 instalată în Gara fluvială, tov. Gheorghe Cristea președintele secției, înmînează buletinele flotanților din port și de pe vapoare ce votează în această secție.

In întregul oraș, fiecare clipă care trecea intensifica activitatea secțiilor de votare. In primele ore ale după amiezii marea majoritate a alegătorilor din oraș s-au prezentat în fața urnelor.

Pînă seara tîrziu întregul oraș răsuna de veselia și bucuria locuitorilor care sărbătoreau ziua de 11 martie cînd și-au dat cu încredere votul pentru triumful păcii și socialismului.

I. SAVA

Despre cîțiva alegători din Roman

Duminică, orașul Roman a trăit din plin o zi sărbătorească. Din primele ore ale dimineții un mare număr de cetățeni de toate vîrstele a venit la secțiile de votare. La secțiile de votare nr. 3, 4, 5 și 6 unde candidează tov. Cornel Fulger, prim secretar al C. C. al U.T.M., tinerii sînt în primele rînduri ale alegătorilor. Mulți dintre ei primeau pentru prima oară un buletin de vot.

La secția de votare nr. 3 printre primii trei tovarăși care au introdus buletinele în urne a fost și utemistul Baltaru Vasile. Implinind 18 ani la 25 ianuarie, el s-a interesat din timp să fie trecut în liste, iar azi a venit să-și îndeplinească datoria cetățenească.

„Tata a murit în război, a spus el, iar după ce am rămas orfan și de mamă, am crescut într-o casă de copii. Statul a avut grijă de mine întotdeauna. După absolvirea școlii profesionale de metalurgie am început să lucrez ca rectificator la IMS Roman. Acum cîștig bine și sînt mulțumit. De aceea primul meu vot l-am dat cu încredere candidaților F.D.P.".

Utemistul Baltaru Vasile a plecat apoi pe strada de care răspunde ca agitator pentru a invita pe cetățeni la vot.

Odată cu utemiștii Pavel Grigore și Iftimie Iorgu, elevi ai școlii profesionale de pe lîngă fabrica de zahăr, a votat și utemistul Gheorghe Vernica, tehnician la sfatul popular orășenesc, împreună cu soția sa care a împlinit de curînd 18 ani — „Eu lucrez la secția de sistematizare și arhitectură a sfatului popular — ne spune el. In ultimul timp am muncit la trasarea și parcelarea unui număr de 106 locuințe individuale ce se vor construi în curînd în noile cartiere muncitorești ale orașului pe loturile repartizate de sfatul popular. Aci avem planificat să se ridice 250 de locuințe individuale a cîte unul și două apartamente, pentru muncitori.

La secția de votare nr. 6 este aceeași animație și veselie ca și la secția nr. 3. Primii care au introdus aci buletinele în urnă au fost tinerele Șerban Eva și Ioana Ionescu care votează pentru prima oară. Alături de bătrîna Elena Procopovici în vîrstă de 76 de ani a votat și tînărul Antoniu Anton care s-a prezentat pentru a treia oară în fața urnelor. De fiecare dată el a făcut cu votul un nou pas în viață. Prima oară cînd a votat era ostaș sub arme. Votul dat atunci candidaților F.D.P. a fost un angajament solemn de a se instrui temeinic pentru a fi gata oricînd să apere cuceririle revoluționare ale poporului. In 1953 cînd a votat pentru a doua oară muncea ca referent și începuse să urmeze liceul la cursul fără frecvență. Azi cînd a trecut din nou prin fața urnei și-a adus aminte de progresele făcute în viață. Urmînd școala de calificare gradul I și II, el s-a calificat ca maistru turnător.

Pe estradele improvizate echipa de dansuri a fabricii de zahăr prezintă suite de dansuri romînești.

Ziua alegerilor a constituit un prilej de bucurie pentru cetățenii din orașul Roman.

CONSTANTIN ANDREESCU
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Bacău

In fața urnelor

CLUJ (de la corespondentul nostru Marin Oprea).

In tot cursul zilei de duminică, la secția de votare nr. 3 din cartierul muncitoresc Iris a domnit o vie animație. Sute și sute de cetățeni de pe străzile din apropiere, cei mai mulți îmbrăcați în haine de sărbătoare, au venit încă din primele ceasuri ale dimineții să voteze.

Pentru asemenea mulțime cele 8 cabine de vot devin îndată insuficiente. Cetățenii își așteaptă rîndul la vot. Și, așa cum este firesc cînd oamenii se întîlnesc unii cu alții, s-au închegat tot felul de discuții.

— Alegem în sfatul popular oameni de ai noștri, numai unul și unul, spune Ghelan Ion, șofer la I.C.C. Sperăm că vor face treabă bună.

— Și sînt destule de făcut, intră în vorbă altul, străzi de pavat și pietruit, de introdus gazul metan și apa pe străzile unde nu sînt, de amenajat parcuri...

Intr-adevăr, în cartierul Iris, noii deputați au mult de lucru. In ultimii ani au fost înfăptuite tot felul de construcții, de la fabrici cum este Carbochim și blocurile muncitorești ca cele de pe strada Ceferiștilor pînă la introducerea gazului metan și pietruirea străzii Rubin Paticia. Odată cu noile construcții s-au născut și străzi noi ca strada Ceferiștilor care trebuie pietruită, iar în apropierea ei, amenajat un parc. Pe candidații F.D.P. locuitorii cartierului îi cunosc foarte bine. Printre ei se numără Boca Gavrilă, muncitor la centrul mecanic S.M.T. Cluj și utemista Maria Cuibuș muncitoare la uzinele „Ianoș Herbak" etc. Ei înșiși sînt locuitori ai acestui cartier.

Iată că în timpul cînd discuțiile erau în toi, în miilocul cetățenilor apar candidații Gavrilă Boca și Maria Cuibuș. Bătrînul Ghelan care între timp votase, o sărută pe frunte părintește, pe Maria Cuibuș.

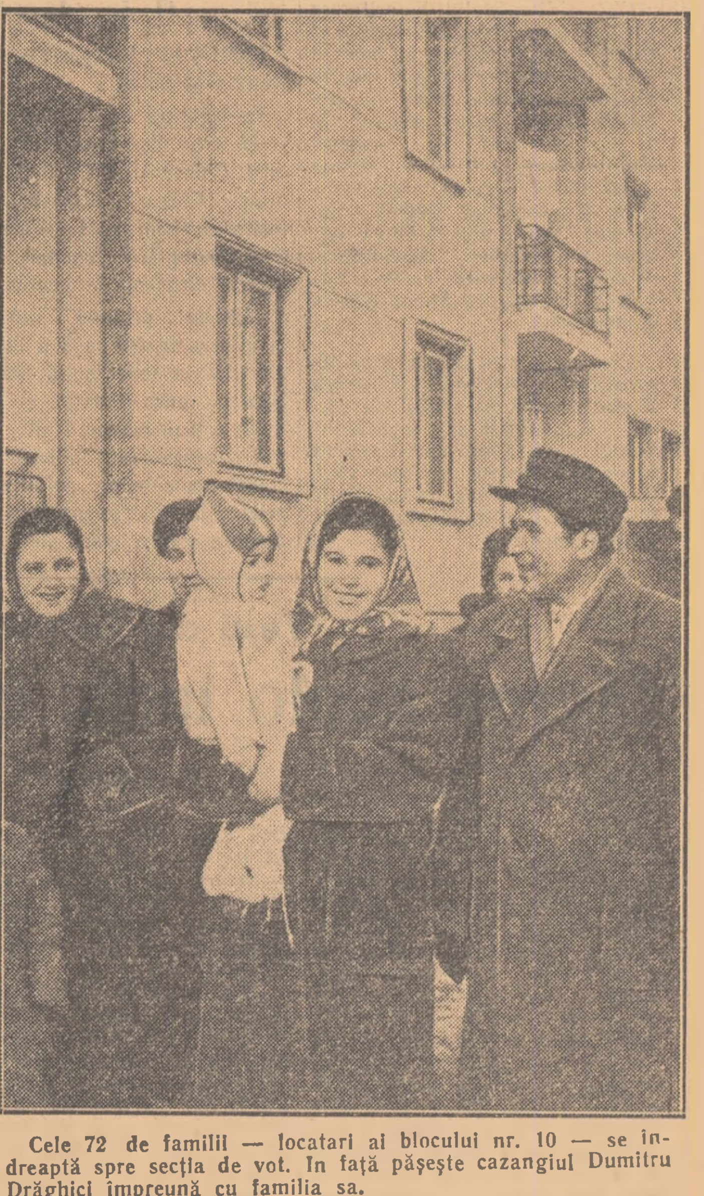
— Ești bună de cinste fata noastră, spuse bătrînul. Ai pregătit Marie butoiul cu vin? continuă el în glumă.

— Nu cunoaște nici ea și nici ceilalți tineri ca Dincă Maria, Abada Ana, Ion Porumb, care acum votează pentru prima dată, vremurile acelea, spuse tov. Boca. In trecut așa era. Exploatatorii îți dădeau să bei pînă te făceai turtă. Dar cu o mînă, la alegeri, îți dădea paharul, iar cu alta te loveau cu parul.

★

Rînd pe rînd cetățenii cartierului, romîni și maghiari, își exercită dreptul lor de vot.

Sînt oameni de toate vîrstele, de la 18 ani pînă la peste 70. Iată-i pe Lucaci Teodor pensionar, Szabo Lidia, muncitoare la uzinele „Ianoș Herbak", tînăra Pop Ana care votează pentru prima dată etc. Ei și-au dat votul cu încredere candidaților F.D.P. pentru ca acest cartier și țara întreagă să înflorească.

Cele 72 de familii — locatari ai blocului nr. 10 — se îndreaptă spre secția de vot. In față pășește cazangiul Dumitru Drăghici împreună cu familia sa.

Locatarii blocurilor noi

In dimineața aceasta geroasă de martie, cînd secțiile de votare primeau pe locatarii blocurilor din cartierul Ferentari, viața fremăta pe toate străzile, mai mult ca oricînd. In urma unui chitarist, unui țambalagiu și unui acordeonist, veneau cete de copii pe care inima nu-i lăsa să stea acasă.

Pe lîngă alegătorii celor 14 blocuri construite în anul 1953, azi aveau să voteze încă 150 de familii de locatari din două blocuri noi construite și date în folosință în toamna anului trecut. Pe ușa de la intrare a unuia din aceste blocuri — cel cu nr. 10 — ies alegătorii din 72 de familii. Ei au plecat la vot ca la o adevărată sărbătoare. Printre ei se află cazangiul Dumitru Drăghici de la fabrica „Manotehnica". El a plecat la vot cu copilașii săi Ionel și Mihai. Pe Ionel l-a luat de mînă tatăl, iar pe Mihai l-a luat în brațe maică-sa — Maria.

Alături de ei pășește Paul Mara — un tînăr care votează pentru prima dată.

Și grupul celor 72 de familii continuă să pășească spre secția de votare nr. 51.

In fața secției se așteaptă la rînd. Acum votează utemistul Alexandru Nică cu soția sa Reveca. El e muncitor la „Centrocoop", iar soția sa lucrează la căminul „Olga Bancic".

Tînăra Ceia Maria e muncitoare la fabrica de cafea „Cicoarea". Are și o fetiță în vîrstă de 2 ani. Își mai amintește din cînd în cînd de casele dărăpănate ale cartierului cu opaițe fumegînde. Intr-o astfel de casă a stat și ea. Azi locuiește într-unul din blocurile noi, cu calorifer și lumină electrică. Introduce buletinul în urnă știind bine că aleșii vor îmbogăți și cu alte înfăptuiri acest cartier — realizări ce vor duce la creșterea bunăstării fiecărui cetățean.

E greu să vorbești despre toți alegătorii. Cel mult ai putea să-i iei pe grupuri. Dar și grupurile sînt numeroase. Intr-o sală a școlii în care se găsește și secția de vot, s-au încins hore, sîrbe, dansuri și cîntece. Sînt atîția tineri, încît nu ai cuteza să-i numeri, mai cu seamă că sînt prinși în vîrtejul dansului.

Seara se lasă încet, becurile se aprind. Dar bucuria continuă să domnească atît aici, la secția de votare, cît și în casele alegătorilor.

I. TEOHARIDE

Cu aparatul fotografic ÎN ZIUA ALEGERILOR

Reporterii noștri fotografici au înregistrat la 11 martie felurite aspecte ale sărbătorii alegerilor. Iată cîteva din aceste aspecte:

1. Strungarul utemist Malimarcov Dușan de la întreprinderea „Electromotor" din Timișoara l-a votat în alegerile de la 11 martie pe tovarășul său de muncă, cunoscutul strungar inovator Covacs Ștefan, candidat F.D.P. Cunoscîndu-i priceperea sa deosebită atît în muncă, cît și în rezolvarea treburilor obștești, el i-a dat cu încredere votul său.

2. Pline de voie bună cîteva tinere de la Grupul Școlar Medical din Oradea au venit să voteze împreună. Bucuria unei vieți frumoase, le face pe elevele Nicoruț Tatiana, Roman Elvira, Barbonța Silvia și Bălășin Ilinca să se simtă atît de fericite și voioase.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel. 7.60.10. Secția scrisori, Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".

STAS — 3452 — 52